

Kresťanský časopis

mannā

December 2014 | Číslo 18

Cesta k stratenému raju

Život, ktorý má zmysel

Najkrajší dar

Počas Vianoc stredobodom našej pozornosti je narodenie Pána Ježiša. Boh nám dal dar, zvykneme hovoriť. Sami si medzi sebou odovzdávame dary. Prijímame ich, rovnako tak očakávame akú reakciu vyvolajú naše dary u obdarovaných. Príjmu náš dar? Potešia sa mu? A v snahe, aby sa im čím viac páčil, balíme ho do krásneho papiera, prípadne zdobíme stuhou, alebo inými ozdobami.

Ježiš Kristus je najväčším a najvýznamnejším darom pre všetkých ľudí. Predsa, neprišiel v obale, ktorý je krásny a lákavý. Ježiš sa narodil v maštali. Nebolo to tak idylické ako si dnes väčšinou predstavujeme. V prostredí nehygieny, špiny a zápachu zvierat... Prijmeš aj taký dar?

Príbeh o narodení Pána Ježiša je dôležitý, avšak ešte dôležitejšie než Jeho narodenie, je Jeho smrť pre nás. Jeho smrť nám vydobyla spasenie. Jeho smrť je darom. To bola omnoho nepríjemnejšia udalosť. Ježiš je teraz zbitý, mučený, visí na kríži a ľudia odvracajú od Jeho tvár. Prijmeš aj taký dar?

V takomto obale sa skrýva krása akú tento svet nedokáže vystihnúť. Či v špinavej maštali alebo na kríži, Ježiš bol ten Boží najdokonalejší dar. Prijmime Ho s radosťou aj počas týchto Vianoc, ale aj každodenne otvárajme svoje srdcia dokorán pre nášho Kráľa. On je krásou a svoju krásu vytvára aj v nás, keď Mu to dovolíme.

Ruth Petrášová

Je sviatočný čas, všade vidíme vyzdobené domy, ulice svietia rôznymi farbami, vzduch je popretkávaný vôňou zimy a všetci sa tešíme na čas strávený v kruhu našich najbližších. Akoby prišiel čas v roku, keď sa všetko dáva do poriadku. V rodinách začína vládnuť pokoj, radosť a harmónia. Proste toto je obdobie, ktoré všetci majú radi. Deti sa tešia darčekom, rodičia voľným dňom, obchodníci väčšiemu dopytu a všetci sú spokojní. Keď sa sviatky pominú a posledný deň zimných prázdnín ukončí, rodičia sa vracajú späť do práce a znovu je po harmónii, po pokoji, po radosť. O čom sú vlastne Vianoce? Či azda o stromčekoch? Alebo o dobrom jedle? Vianoce sú obdobím, keď si spomíname na najväčšiu a najdôležitejšiu udalosť v histórii človečenstva - narodenie Spasiteľa sveta. Ten, ktorý nás tak veľmi miluje, Ten, čo i dnes uzdravuje, Ten, ktorý je dokonalá Láska sa narodil ako každý jeden z nás. On, preto lebo miloval, sám seba obetoval

a nakoniec z mŕtvych vstal - **je živý aj dnes**. Preto na narodenie Spasiteľa a Vykupiteľa sveta Pána Ježiša si spomínajme nielen v decembri. Je to udalosť, ktorá vyše dvetisíc rokov mení životy ľudí a tento dej neprestáva. Aj počas týchto sviatkov vzpriamme svoj pohľad na Kráľa kráľov a odzrkadľujme Jeho charakter počas celého roka. Milujme, budme milosrdní, vďační, venujme svoj čas našim najmilším nielen na Vianoce a obdarúvajte sa nielen darčekom, ale najmä tou láskou pochádzajúcou od nášho Pána a Spasiteľa Ježiša Krista. Pokoj Vám.

ZODPOVEDNÁ REDAKTORKA
ANNA STRUHÁROVÁ

Kresťanský časopis „Manna“
je štvrtročník a je dostupný zdarma,
financuje sa dobrovoľnými príspevkami.
Obsahuje články, svedectvá, reportáže a oznamy.

Vydáva: „Manna“
Združenie pre propagáciu kresťanských hodnôt
Vychádza štyri razy do roka
a to vmarci, júni, septembri a decembri.

Adresa redakcie:
Manna, Radnička 23, 21472 Kulpín, Srbsko.
E-mail: manna.casopis@gmail.com

Bankový účet: 160-930303-51 Banca Intesa a. d.

Zodpovedná redaktorka: Anna Struhárová
Technický redaktor: Vladislav Širka
Jazyková korektúra a preklad textov: Anna Pintírová
Grafická úprava obálky: Viliam Valentini

Členovia redakcie:
Anna Struhárová, Vladimír Červení,
Vladislav Širka, Anna Pintírová,
Branislav Širka, Pavel Mámojka, Dan Tomášik,
Zuzana Kačanská, David Mámojka, Robert Mámojka,
Jana Zorjanová, Tatjana Pintírová.

Distribúcia pre Srbsko:
Daniel Pintír, mobil: 064/348-72-49,
e-mail: daniel@neobee.net

Distribúcia pre Slovensko:
Branislav Širka, mobil: +421940728285
e-mail: brankos86@yahoo.com

Prešlo jazykovou korektúrou.
Príprava a tlač: Širkaprint-Padina. December 2014.
www.manna.org.rs

OBSAH STRANA

NAJKRAJŠÍ DAR	2
CESTA K STRATENÉMU RAJU	4
SRDCOM VERÍME	6
ROZUMIEŠ TOMU ČO ČÍTAŠ	8
IMMANUEL, S NAMI BOH	10
VYTRVALOSŤ	11
POVĎAČNOSŤ	13
VÝCHOVA DETÍ	14
MIMOCHODOM	16
OBMEDZOVANIE	17
BEZDOMOVEC MÔŽE PRÍSŤ DOMOV	19
BUĎ ČISTÝM ZRKADLOM	20
NEPOTREBOVAL MOJU ĽÚTOSŤ	22
JEHO RANAMI SME UZDRAVENÍ	22
VOJDITE DO JEHO BRÁN S OSLAVOU	23

cesta k stratenému raju

Sám Boh, Stvoriteľ všetkého, zobrať na seba ľudské telo a prišiel do našej ľudskej všednosti, aby sa stal naším Záchrancom.

Pokým sa jeden rok končí a ďalší prichádza, milióny kresťanov si pripomínajú veľkú udalosť dejín – narodenie Ježiša Krista, Syna Božieho. Pre mnohých je to iba ďalší sviatok, ďalšia príležitosť niečo oslavovať, uvoľniť sa a pritom dobre jesť a piť. Raz sa malý chlapec spýtal svojho otca: „Otecko, na čo sú Vianoce?“. Zaneprázdnený otec narýchlo odpovedal: „Predsa na to, aby sme strávili čas v rodinnej idyle, vymenili si darčeky a...“ „No tak, Pán Ježiš sa na to narodil?“ – zamyslene sa spytoval chlapec. Popravde povedané, je to vždy dobrá otázka: „O čom sú vlastne Vianoce?“ Vianoce by nám vždy mali rázne pripomenúť preukázanú veľkosť Božej lásky a dobrotivosti k nám ľuďom.

Pred viac než dvetisíc rokmi, na zlome časov a za vlády rímskeho cisára Augusta, ktorý vydal rozkaz popísať celý svet, do Betlehemu pricestoval tesár Jozef a jeho zasnúbená manželka Mária, teraz už tehotná zo

A PRÁVE V TÚ SLÁVNU NOC, V SKROMNEJ MAŠTALKE, POKÝM ANJELI NAD BETLEHEMOM SPIEVALI BOHU CHVÁLY, NARODIL SA JEŽIŠ – SPASITEĽ SVETA.

Svätého Ducha. Uvažujú o tých podivuhodných slovách zvestovaných anjelom Gabrielom, ktoré prehlasovali, že ten narodený syn bude veľký a bude sa volať Synom Najvyššieho Boha. On bude ten predzvestovaný Immanuel, Boh s nami a zachráni svoj ľud od hriechu. Ten bude kralovať večne! Sú si vedomí, že prichádza čas pôrodu a určite majú obavy z toho, kde sa uchýlia v meste, ktoré je plné hostí, ktorí pricestovali za rovnakým účelom ako oni dvaja. Kým klepú na mnohé dvere v Betleheme, s prosbou o ubytovanie, vždy odznieva rovnaká odpoveď: „Už je všetko obsadené, miesta tu pre vás nemáme.“ Až konečne ich dobrí ľudia ubytovali v maštálke na okraji mesta. A práve v tú slávnú noc, v skromnej maštálke,

pokým anjeli nad Betlehemom spievali Bohu chvály, narodil sa Ježiš – Spasiteľ sveta. Túto radostnú správu, že sa práve narodil Spasiteľ, Kristus Pán, zvestoval anjel pastierom na betlehenských pasienkoch. Dostanúc oboznámenie od anjela, že je to dieťaťko zavnuté v plienkach a ležiace v jasiach, poponáhľali sa do mesta a našli Máriu, Jozefa a Ježiša podľa slov anjela. Pokloniac sa mu, odišli do mesta a rozhlasovali všade, že sa narodil Spasiteľ celého sveta. Odvtedy tejto správe uverili už stovky miliónov ľudí. Predsa však aj dnes, po viac než dvetisíc rokoch, ešte raz chceme i my s radosťou zvestovať každému, že SA NARODIL JEŽIŠ – SPASITEĽ SVETA.

Áno, narodil sa niekto, kto je viac ako len syn človeka. Narodil sa Boží Syn. Sám Boh, Stvoriteľ všetkého, zobrať na seba ľudské telo a prišiel do našej ľudskej všednosti, aby sa stal naším Záchrancom, teda Spasiteľom. Veriť celým srdcom, že dieťa narodené v Betlehemskej maštálke – Ježiš Nazaretský, syn Márie, je zároveň Synom Božím, je podstatná podmienka pre spasenie. Slovo Božie jasne svedčí:

„Kto verí v Božieho Syna, má svedectvo v sebe. Kto neverí Bohu, urobil ho klamárom, lebo neuveril svedectvu, ktoré Boh vydal o svojom Synovi. A to je svedectvo, že nám Boh dal večný život a tento život je v jeho Synovi. Kto má Syna, má život; kto nemá Božieho Syna, nemá život.“

Žiaľ, dnes mnohí, ktorí sa vyhlasujú za kresťanov, veria iba v to, že sa Ježiš narodil, žil a zomrel. No Písmo jasne hovorí, že večný život spočíva vo viere, že narodený Ježiš Nazaretský je Božím Synom, Spasiteľom sveta. Každý, kto verí v meno Syna Božieho a kto má Ježiša – má večný život. Žiaľ, svedkovia sme toho, že sa v dnešnej dobe niektorí opovážia napísať aj také nezmysly, že Ježiš Nazaretský nikdy neexistoval. Áno, satan i dnes má svojich poslov. Je na nás čomu budeme veriť.

My veríme a zvestujeme, že sa prorokmi predzvestovaný Ježiš narodil, žil, bol ukrižovaný, zomrel a v tretí deň vstal z mŕtvych. Zvestujeme, že On je Božím Synom, jediným Spasiteľom všetkých ľudí, a že skrze Neho nájde

PRÍŠIEL MEDZI NÁS, ABY SPASIL, ZACHRÁNIL A VYSLOBODIL SVOJ LUD. NARODENIE SYNA BOŽIEHO JE VÝRAZ BEZPODMIENEČNEJ, VEČNEJ A NEKONEČNEJ BOŽEJ LÁSKY K NÁM ĽUĐOM.

odpustenie hriechov a večný život každý, kto verí v Neho. (Skutky 10,43). „A ten život sa zjavil; my sme ho videli, svedčíme o ňom a zvestujeme vám večný život, ktorý bol u Otca a zjavil sa nám. Čo sme teda videli a počuli, hlásame aj vám, aby ste aj vy mali spoločenstvo s nami. My však máme spoločenstvo s Otcom a jeho Synom Ježišom Kristom“ (1. Jánova 1,2-3).

Keď hovoríme o narodení Pána Ježiša, nikdy nesmieme zabudnúť účel Jeho príchodu na svet. Ste už niekedy uvažovali o tom, prečo vlastne On prišiel na svet? Nás ľudí sa nikto nepýtal či sa chceme narodiť a predsa, nikto z nás sa nenarodil bez dôvodu. O koľko viac sa On, ktorý prišiel na svet svojvoľne, narodil za veľkým účelom. Prišiel medzi nás, aby spasil, zachránil a vyslobodil svoj ľud. Narodenie Syna Božieho je výraz bezpodmienečnej, večnej a nekonečnej Božej lásky k nám ľuďom. Niekedy dávno prarodičia boli stvorení Bohom, na Boží obraz, ako koruna Božieho stvorenstva a umiestnení do nádhernej záhrady Eden. Žili tam v spoločenstve s Bohom, obklopení plnosťou Božej lásky, resp. životom hojnosti. Predsa, rozhodli sa jedného dňa poslúchať na satanov hlas, a tak dovolili, aby hriech vstúpil do ich prirodzenosti. Následkom toho ich svätý Boh musel poslať preč od seba a preč od Stromu života, ktorý bol uprostred raja Božieho. Pre človeka bol raj stratený a

cesta k nemu strážená anjelmi s plamenným mečom. Aj napriek Božej láske, človek teraz musel žiť vzdialený od Boha. Od tej doby človečenstvo neustále hľadá cestu späť k stratenému raju. Tá túžba je hlboko v nás. Rôzne náboženstvá, ktoré si človek vytvoril, sú iba výrazom pátrania po tej ceste návratu. Avšak žiadne náboženstvo nedokáže priviesť človeka späť do Božej prítomnosti.

Pre hriech a ľudskú skazenú prirodzenosť, svetom sa začali šíriť choroby, chudoba a smrť. Človek začal jesť ovocie svojich volieb a skutkov. No, Boh bohatý vo svojom

milosrdenstve, pre mnohú svoju lásku k nám ľuďom, skrze prorokov predzvestoval, že sa nad ľuďom, ktorý chodí vo tme a býva v tóni smrti, zaskvie veľké svetlo. Zaslúbil, že sa narodí dieťa, Syn nám bude daný, že On bude Silný Boh, Otec večnosti. (Izaiáš 9, 2 a 6) Sedemsto rokov predtým, než sa Ježiš narodil, prorok Izaiáš oznámil Božie zaslúbenie a predzvestoval i znamenie, že panna počne a porodí syna, ktorý bude Immanuel, Boh s nami. (Izaiáš 7,14) Najmenej sto päťdesiat rokov predtým ako sa Ježiš narodil, Židia už mali v rukách zoskupené všetky knihy Starého zákona a čítali o tomto zaslúbení a očakávali ho. Predsa, keď prišiel Ježiš na svet, väčšina ľudí v ňom videli iba dieťaťko, resp. obyčajného človeka. Čo ty vidíš v Ježišovi? Kým je On pre teba?

„Na svete bol, a svet povstal skrze neho, a svet ho nepoznal! Prišiel do svojho vlastného, a jeho vlastní ho neprijali! Ale všetkým, ktorí ho prijali, dal právo a moc stať sa deťmi Božími, tým, ktorí veria v jeho meno“ (Ján 1, 10-12).

V plnosti času Boh splnil svoje zaslúbenie. Ježiš sa narodil a žil na zemi. Bol Božím svetlom pre každého človeka. Zjavil nám Boha, nebeského Otca, bol a je obrazom neviditeľného Boha a nositeľom Jeho podstaty. Ukázal nám dokonalý príklad ako máme žiť. Učil nás zásadám Božieho kráľovstva, robil dobre, uzdravoval, vyslobodzoval, kriesil mŕtvych. V konečnom dôsledku,

JEŽIŠ SA NARODIL A ŽIL NA ZEMI. BOL BOŽÍM SVETLOM PRE KAŽDÉHO ČLOVEKA.

On, spravodlivý, zoberal na seba naše hriechy a šiel dobrovoľne na golgotský kríž namiesto nás. Stal sa Božím obetným baránkom, obeť zmierenia. Jeho preliata spravodlivá krv uspokojila Božiu spravodlivosť a pokryla naše hriechy. Keď zomrel na kríži, zoberal na seba náš trest, čiže plácu za naše hriechy a tým je smrť. Pochovaný bol, ale v tretí deň Boh osvedčil, keď Ho vzkriesil z mŕtvych, že Jeho obeť za hriechy celého sveta je prijatá a právoplatná. Povedal, že odchádza do nebies, aby nám pripravil miesto, a vyhlásil:

„Nech sa neláká vaše srdce! Veríte v Boha, verte aj vo mňa. V dome môjho Otca je mnoho príbytkov; keby nebolo tak, povedal by som vám to, pretože vám idem pripraviť miesto a keď odídem a pripravím vám miesto, príjdem zase a poberiem si vás k sebe, aby ste tam, kde som ja, aj vy boli. Ja som cesta i pravda i život; nikto neprijde k Otcovi, len skrze mňa.“ (Ján 14, 1-6)

Narodenie, život, smrť a vzkriesenie Pána Ježiša je výrazom a dôkazom Božej lásky k nám ľuďom. Keď sme my nemohli prísť späť k Nemu, On prišiel k nám, aby nás priviedol k sebe. On nám ukázal, otvoril a vysvätil cestu k stratenému raju a k Stromu života v Novom Jeruzaleme. (Zjavenie 22,14) Ježiš je tou cestou k Otcovi do nebeskej slávy. On je tou jedinou cestou. Veríš v Pána Ježiša, Syna Božieho? Je On aj tvojím Spasiteľom? Ver v Neho, otvor Mu svoje srdce a povolaj Ho, aby sa narodil v ňom. Poslúchaj na Jeho slová a nasleduj Ho. Ježiš sa narodil aj pre teba. Nájdi stratený raj.

Vladimír Červení

Srdcom veríme na spravodlivosť

Najprv srdcom veríme a potom ústami vyznávame, a v tom sa zjavuje spravodlivosť Božia. A to v súlade so skutkami, ktoré pochádzajú z viery. Tento Boží dar viery v našom srdci sa prejavuje na mnohé spôsoby ako potvrdenie spravodlivosti Božej.

Každý človek potrebuje ospravedlniť sám seba. Pokúsi sa to svojimi ústami, avšak, hoci sa ospravedlní pred ľuďmi, pred Bohom to nedokáže. Navzdory tomu, že urobí veľa dobrých skutkov a mnohí dokonca aj potvrdia jeho spravodlivosť, predsa, odpoveď Božia znie: „Nieto spravodlivého ani jedného“ (Rimanom 3,10).

Kto sa ospravedlní pred Bohom?

Pred ľuďmi to dokážeme, ale ako to urobíme pred Bohom? Písmo hovorí: „Abrahám uveril Bohu a bolo mu to počítané za spravodlivosť“. Abrahám sa ospravedlnil tým, že uveril Bohu. Pavol apoštol hovorí: „V Kristovi sa ospravedľuje každý človek, ktorý verí“ (Skutky 13,39). Človek

ČLOVEK DOKÁŽE SPRAVODLIVOSŤ NA RÔZNE SPÔSOBY, NO PRED BOHOM TO MÔŽE DOKÁZAŤ IBA VIEROU, KTORÁ POCHÁDZA ZO SRDCA.

dokáže spravodlivosť na rôzne spôsoby, no pred Bohom to môže dokázať iba vierou, ktorá pochádza zo srdca. Je umiestnená v srdci a nie iba v ústach. Znamená to, že nemáme iba hovoriť, že veríme, ale ako to Pavol hovorí: „Veríme a preto hovoríme“ (2. Korintánom 4,13).

Najprv srdcom veríme a potom ústami vyznávame, a v tom sa zjavuje spravodlivosť Božia. A to v súlade so skutkami, ktoré pochádzajú z viery. Tento Boží dar viery v našom srdci sa prejavuje na mnohé spôsoby ako potvrdenie spravodlivosti Božej.

Viera pôsobí trpezlivosť

Keď je viera v našom srdci, automaticky sa prejavuje trpezlivosť. Sú chvíle pokušenia, v ktorých veríme, že Boh o tom vie a teda trpezlivo čakáme, že nám pomôže a dá svoje požehnanie. Pavol apoštol nás k tomu povzbudzuje, že ak spolu trpezlivo znášame, budeme s naším Pánom kralovať (2. Timoteovi 2,12). Dokázanosť našej viery pôsobí trpezlivosť (Jakob 1,3).

Jób veril, že aj keď červi rozryjú jeho telo a v prach sa obráti: „Ja uvidím Boha, lebo ja viem, že môj Vykupiteľ žije“ (Jób 19,25-26). Viera v jeho srdci mu spôsobila veľkú trpezlivosť a v tom sa zjavila spravodlivosť Božia, lebo práve srdcom sa verí na spravodlivosť. Abrahám veril a tiež trpezlivo čakal, až dosiahol zaslúbenie (Židom 6,15). Trpezlivosť v človekovi je jeden z dôkazov prítomnej Božej viery v srdci.

Viera pôsobí očakávanie

Očakávanie na zaslúbenia Božie je tiež potvrdenie viery v človekovom srdci. Pretože veril Bohu, Abrahám očakával na Božie zaslúbenie. Sára to nedokázala, a preto mu ponúkla Hagar, jeho dievku. Abrahám dokázal čakať iba z dôvodu, že veril zaslúbeniam Božím. My tiež máme zaslúbenia Božie, a to sú nové nebo a nová zem, v ktorých prebýva spravodlivosť. Pokým je viera prítomná v našom srdci, my to očakávame a v tom sa prejavuje tá spravodlivosť, o ktorej hovoríme.

Viera pôsobí spoľahlivosť

Keď je viera v srdci, prejaví sa spoľahlivosť na Boha, že On je mocný pomôcť, zachrániť a dať víťazstvo v pokušení. Keď naše oči vidia niečo, čo sa nedá zvládať, viera v srdci svedčí, že Boh je mocný a s Ním sa dá všetko zdolať. To spôsobí v nás spoľahlivosť na Neho. Pred očami niektorých vyzvedačov boli silní obri a opevnené mestá, ktoré nebolo možné dobyť, zatiaľ čo viera v srdci Józua a Kálefa svedčila, že je potrebné spoľahnúť sa na silného Boha, na Jeho pomoc a víťazstvo. Keď je viera iba v ústach a zrak vedie človeka iným smerom, vtedy sa spravodlivosť neprejavuje. Keď je viera v srdci, vtedy sa človek spolieha na Boha, ktorý zjavuje svoju moc a spravodlivosť. Či prebýva viera v tvojom srdci? Ona spôsobí v tebe

trpezlivosť, očakávanie a spoľahlivosť na Toho, ktorý zaslúbil, ktorý je mocný a vidí všetko.

KEĎ JE VIERA V SRDCI, PREJAVÍ SA SPOĽAHLIVOSŤ NA BOHA, ŽE ON JE MOCNÝ POMÔCŤ, ZACHRÁNIŤ A DAŤ VÍŤAZSTVO V POKUŠENÍ.

Okús a vidz aký je dobrý Hospodin!

Mnohí muži a ženy verili vo svojom srdci a okúsili, a z toho boli ospravedlnení. Ezdráš mal možnosť si vyžiadať od kráľa vojsko a jazdcov, ktorí by ho ochránili pred nepriateľom, ale on sa vierou spoľahol na Boha. Tak dosiahol ochranu Božiu.

Abrahám mal možnosť vybrať si lepšiu, úrodnejšiu zem, ale ju dal Lótovi, svojmu synovcovi. A pretože sa spoľahol na Hospodina, zdedil požehnanie.

Dávid pohrdol bojovať pancierom a mečom Saulovým, lebo išiel v mene Hospodinovom proti Goliášovi. Na Hospodina sa vierou oprel a v tom spočívalo jeho víťazstvo.

Józua a Kálef verili vo svojom srdci, že Boh im pomôže zaujať zem. Bola to spravodlivosť pred Bohom a teda vošli do Zaslúbenej zeme.

Aj my vierou uvidíme moc Božiu. Prejaví sa v trpezlivosti, očakávaní a spoliehaní sa na Pána vtedy, keď vieru budeme pestovať, tam kde je jej miesto. Jej miesto nie je v našich ústach. Nededíme ju po rodičoch, ale sa rodí v našich srdciach. Tam je jej miesto. Tam je pôsobiaca a stadiaľ dosahuje spravodlivosť Božiu. Písmo hovorí: „Srdcom sa verí na spravodlivosť.“ Pestuj vieru vo svojom srdci a skrze ňu budeš ospravedlnený pred Bohom. Vtedy dosiahneš zaslúbenia Božie, požehnanie, víťazstvo a Božiu ochranu.

Zlatko Marušník

ROZUMIEŠ TOMU ČO ČITAŠ?

Noviny Telegraf, ktoré datujú od 14.03.2013 – 18:13, uvádzajú, že minulý rok bola Biblia najčítanejšia kniha na svete. (Takto to vyznelo v srbskom originále: Najčítanija knjiga na svetu je, prema istraživanju koje je rađeno na osnovu prodaje u prethodnih 50 zemalja, Biblija, govore rezultati ovog ispitivanja. "Sveta knjiga" je prema zvaničnim podacima prodana u neverovatnih četiri milijarde i 900 miliona kopija. O njenoj "nadmoći" dovoljno govori podatak da je ispred druge na listi za više od četiri milijarde kopija.) Predpokladám, že si aj ty jeden z tých, čo číta Bibliu a preto si chcem s tebou zdieľať nekoľko úprav pre správne poznanie obsahu, ktorý sa v nej nachádza.

To, že je Biblia čítaná a predávaná vo veľkom náklade je možné preto, lebo je preložená do stoviek jazykov a to dostatočne hovorí, že je to „kniha kníh“ čiže „vieryhodná kniha“. No nestačí niečo iba vlastniť alebo prečítať, dôležitejšie je správne porozumieť tomu, čo v nej prečítaš, resp. pochopiť poslanstvo Písma, ktoré Boh túžil sprostredkovať každému čitateľovi.

Každoročne sa usporadúva Veľtrh kníh, keď sa všetci vzdelaní ľudia stretávajú s informáciami v písanej podobe, ba dokonca sa prenášajú i ústne informácie, ktoré sú mnohokrát naším „svetlom“, totiž naším vodcom (GPS-som) pri správnom chápaní poslanstva. Poznaním slova dostávame informácie, máme možnosť doniesť správne

KEĎ NEROZUMIEME POSOLSTVU, ČI INFORMÁCIU, ČÍTANIE SA STÁVA NEZAUJÍMAVÝM A ZÁROVEŇ OBŤAŽUJE ČÍTAJÚCEHO.

rozhodnutie a dosahujeme i želaný cieľ. Naopak, keď nerozumieme poslanstvu, či informácii, čítanie sa stáva nezaujímavým a zároveň obťažuje čítajúceho. Dokonca sa stáva i nebezpečným pre uplatnenie v každodennom živote, pretože vedie do trápenia a zúfalstva, až človek minie cieľ. Je to akoby niekto užíval najcitlivejšie lieky bez správneho návodu na použitie. Ten istý liek, ktorý mal vyliečiť nemocného, môže sa stať jedom a človek môže zomrieť.

Pre ľahšie pochopenie určitých tajomstiev, mnohokrát sa používajú rôzne podobenstvá. Pán Ježiš používal podobenstvá, prostredníctvom ktorých hovoril i o najdôležitejšej správe a poslanstve tykajúce sa večného života, nachádzajúce sa práve v Biblii, resp. v evanjeliách. Správa o radostnej zvesti, ako sa človek môže vyslobodiť z vlastnej hriechnej prirodzenosti, čiže „hriechnej žiadosti tela“, je zapísaná väčšinou v podobenstvách. Toto poslanstvo sám Boh vyriekol ešte na počiatku života ľudí žijúcich na prekliatej zemi (Gen. 4:6-7). Správa bola skrytá od založenia sveta (Gen. 3:15). Je to poslanstvo evanjelia Kristovho. Poslanstvo o „kráľovstve Božom“ ktoré Boh vyplňa a zjavuje v dobe milosti v tých, ktorí Ho úprimne hľadajú. Teda dozvedáme sa o spôsobe, ktorý je zapísaný v Žalme 78:2 „Otvorím svoje ústa v podobenstve; budem rozprávať záhadné veci, tajné od pradávna.“

Tajomstvo je niečo, čo je skryté pred niekým, je nedostupné a nie všetkým pochopiteľné. Teda nie je jasne napísané pre každého, ale každý sa môže dostať

do poznania spôsobom, ktorý je Bohom predurčený. Boh nezjavil všetkým osobne a nedal múdrosť rozumieť a vysvetľovať. Nedal všetkým vedieť slúžiť iným pri odhaľovaní tajomstiev, dal to iba niekomu, koho si vyvolil ako nádobu pre tú službu. Podľa listu písaného Efezským 4:11 nachádzame zapísanú skutočnosť, že „on dal jedným za apoštolov, jedným za prorokov, jedným za evanjelistov, jedným za pastierov a za učiteľov na zdokonaľovanie svätých ku dielu služby, na budovanie tela Kristovho, až by sme všetci dospeli v jednotu viery a plného poznania Syna Božieho, v dokonalého muža, k miere dospelosti plnosti Kristovej, aby sme už neboli viacej nedospelými, zmietaní vlnami a sem a ta nosení každým vetrom učenia, závratníctvom ľudí, schytralosťou mámiť do bludu, ale aby sme hovoriac pravdu v láske rástli v neho v každej veci, v neho, ktorý je hlavou, Kristus.“ Teda nie je to vec každého, aby učil zo Slova Božieho, alebo kázal evanjelium.

Biblia je inšpirovaná Svätým Duchom a preto sa iba Ním môže aj pochopiť. Pri čítaní Biblie nie všetkým je jasné jej poslanstvo a preto Boh dal do Cirkvi, ako usporiadanému organizmu, telu Kristovmu, ľudí, ktorých i pozval do tej služby ako sme to už uviedli. Teda je to spôsob života cirkvi, kde On, Kristus, dal niektorých za správcov tajomstiev. Dnes sú nespočítateľne veľa ustanovizní a jednotlivcov, ktorí zvestujú evanjelium, aj keď nie sú všetci poslaní od Boha. Robia to pre mnohé príčiny. Preto je nevyhnutné poznať pravdu. Hoci sa mnohí zaoberajú touto službou, to ešte neznamená, že všetci majú zjavenie pravdy, a že všetci i správne rozumejú poslanstvu evanjelia.

ROZLÚŠTENIU TAJOMSTVA SLOVA ROZUMEJÚ TÍ, KTORÍ HO SNAŽNE HĽADAJÚ A IBA VTEDY, KEĎ IM BOH ZJAVÍ ZMYSEL POSOLSTVA.

My tiež nemáme právo seba odporúčať ako jediných služobníkov, čiže správcov evanjelia. Aj keď rozumieme, že slúžime v službe evanjelia Kristovho. Predsa, veríme, že ako nám, tak i iným skupinám alebo jednotlivcom je dané poznať a rozumieť tajomstvá jeho Písma. 2. Petrova 1:20 „Vediac najprv to, že niktoré proroctvo Písma nedeje sa z vlastného rozlúštenia budúcnosti. Teda s apoštolom musíme konštatovať, že Slovo Božie je možné „rozlúšťovať“. Rozlúšteniu tajomstva slova rozumejú tí, ktorí Ho snažne hľadajú a iba vtedy, keď im Boh zjaví zmysel poslanstva. 1.Kor.2:7 „Ale hovoríme múdrosť Božiu v tajomstve, skrytú, ktorú predurčil Bôh pred veky na našu slávu.“

Ako teda poznať učenie, ktoré je zjavené od Boha? Učenie ľudí, ktorí sú Bohom vedení, sa zakladá iba na učení Pána Ježiša a Jeho svätých apoštolov. Tí boli použítí v písaní Biblie, totiž sú uvedení vo Svätom Božom Písme, a sú tí, ktorí aj napísali Novú zmluvu. Po druhé, slová zapísané v Biblii nikdy nevysvetľujú pravdu iba čiastočne, a používané sú v záujme oslávenia Boha a Pána Ježiša

KEĎ BERIEŠ ČÍTAŤ BIBLIU, MAJ NA MYSLI, ŽE TO NIE JE KNIHA AKO OSTATNÉ KNIHY, A ŽE PRE POCHOPENIE ZMYSLA PÍSMO POTREBUJEŠ MAŤ ZJAVENIE, NIE IBA INFORMOVAŤ SA

Krista. Evanjelium je skryté pred tými, ktorí hynú a preto jeho vysvetlenie netreba vždy chápať ako dôveryhodné pre všetky kraje a pokolenia, čiže ako doslovne chápané úpravy. Slová, ktoré prečítame treba potvrdiť aspoň jedným alebo dvomi dôkazmi, že tak to vykonal niekto zapísaný v dobe ranej cirkvi kresťanského života. Treba byť opatrný v použití slov úpravy, a zvlášť si treba všimnúť ako to robili apoštolovia vo svojom svätom obcovaní. Všimajme si ako to robili kresťania prvého storočia od doby vyliatia Svätého Ducha, čiže od dňa Letníc (o čom sa dozvedáme v zápisoch v Skutkoch svätých apoštolov ako i v listoch, ktoré boli písané pre úpravu kresťanov v ranej Cirkvi, alebo o nich nenachádzame nič zapísané v knihe Zjavenia, ktorej Jánovi zjavil Pán Ježiš).

Drahý úprimný čitateľ, chcem ťa posilniť a upozorniť, dávaj pozor!

Keď berieš čítať Bibliu, maj na mysli, že to nie je kniha ako ostatné knihy, a že pre pochopenie zmysla Písma potrebuješ mať zjavenie, nie iba informovať sa, a vedieť, čo a ako píše v úryvku, kapitole, alebo vôbec v celom Písme. 2. Timoteovi 3:16: „Každé písmo, vdýchnuté Bohom, je aj užitočné na vynaúčovanie, karhanie, naprávanie, na výchovné káznenie v spravodlivosti.“ Teda, keď čítaš Bibliu a je niečo, čo nerozumieš alebo pocítiš, že potrebuješ uspokojujúce a jasné vysvetlenie, buď úprimný a ponížený. Nejde o to, či si vysokovzdelený, alebo nie, či si opovrhnutý ľuďmi, alebo na najvyššej úrovni pozemských vedomostí a vlastníš najvyššie uznanie. Tak či onak, potrebuješ sa ponížiť pred Stvoriteľom Bohom, ktorý je i autorom Biblie, lebo je to Jeho Písmo poslané všetkým ľuďom. Biblia hovorí, že i ty potrebuješ, ako každý jednotlivec, zjavenie, čiže vysvetlenie od Boha, ktoré sa prijíma iba Duchom Božím. Boh zjavoval svoju mienku a vôľu najčastejšie cez ľudí, ktorí boli a sú vedení Duchom Božím. Každá pýcha a odmietanie Božieho spôsobu vysvetlenia vedie do zahynutia. Ľudia, ktorým Boh nezjavil a neotvoril oči, aby porozumeli Písmu a sú predstavení vedúci, starší, kazatelia, kňazi, apoštolovia, učitelia, evanjelisti, proroci alebo pastieri, nazvaní sú „slepými vodcami“, ktorí uvádzajú „sekty zatratenia a zahynutia“, bez ohľadu, do ktorého vierovyznania sa hlásia alebo za akých ich ľudia považujú. Je veľká možnosť, že keď „slepý vedie slepého“ obidvaja môžu naraziť o urážku alebo padnú do jamy a do osídla záhuby.

Pozrime sa na celý príbeh, ktorý sa udial na púšti pri Samárii.

Filip, ktorý bol evanjelista a svedok Kristov, ktorého Pán Ježiš použil, aby zjavil vôľu Božiu ministrovi financií v Etiópskom kráľovstve, ktorý mal úprimné myšlienky a

bol na vysokom postavení u kráľovnej. Tento muž vedel dobre čítať, hospodáriť, bál sa hrešiť, mal túžbu byť vo vôli najvyššieho Boha. Aj keď nebol Židom, ale uctieval jediného Boha nebies i zeme, klaňal sa Mu a vyplňal požiadavky zákona, totiž „desatoro Božích prikázaní“, a predsa, potreboval byť učení od toho Boha, ktorého ctí. Boh použil jemu neznámu osobu, aby mu zjavila pravdu. Zjavenie dostal iba vtedy, keď uznal svoj nedostatok známosti a keď sa ponížil pred neznámym „pocestným“, resp. človekom, ktorý bol vedený Duchom Božím. Ponad to, že spoznal zmysel Písma, Boh mu zjavil i cestu spasenia. Skutky 8:30 „A keď pribehol Filip, počul ho, že číta proroka Izaiáša, a povedal: A či aj rozumieš, čo čítaš? A on povedal: Ako by som mohol rozumieť, keď mi niekto nevyloží? Tento vznešený muž bol ponížený duchom a preto „poprosil Filipa, žeby vyšiel a sadol si s ním.“ Úryvok Písma, ktorý čítal, sa nezadal byť náročný a v čítaní nevyzeral logický celok vecí „A obsah písma, ktoré čítal, bol tento: Vedený bol ako ovca na zabitie, a jako sa baránok neohlási pred tým, kto ho strihá, tak neotvoril svojich úst.“ Písaný bol v tajomstve a v podobenstve, takže ďalšie opisovanie nevyzeralo nejako späť a týkajúce sa tej istej osoby. „V jeho ponížení bol vyzdvihnutý jeho súd, a jeho rod kto vyrozdpráva! Lebo jeho život sa berie so zeme.“ Ďalší postoj tohto dôstojného človeka poukazuje na správny záujem o Slovo Božie „A eunúch ponížene odpovedal Filipovi a riekol: Prosím ťa, o kom to hovorí prorok, sám o sebe a či o niekom inom?“. Tu Boh spolupracuje s Filipom a cez jeho ústa „otvára zmysel duše“, „Tu otvoril Filip svoje ústa a počnúc od tohoto písma

PRAVDA ŤA VYSLOBODÍ OD SAMÉHO SEBA A VLASTNEJ HRIEŠNEJ PRIRODZENOSTI. V TVOJOM ŽIVOTE ZAVLÁDNE SPRAVODLIVOSŤ, POKOJ A RADOSŤ VO SVÄTOM DUCHU

zvestoval mu Ježiša.“ V danom prípade, táto spolupráca Boha a Filipa rozjasnila zmysel Písma, takže eunúch spoznal, že je hriešny a že sa z hriechov môže vyslobodiť v poslušnosti k Slovu a v znovuzrození. Preto i v ďalšom zápise stojí, že: „A jako tak išli cestou, prišli k akejsi vode, a eunúch povedal: Hľa, voda; čo mi prekáža dať sa pokrstiť? A Filip riekol: Ak veríš z celého srdca, slobodno.“ Na čo sa vzťahovala Filipova otázka viery? „A odpovedal a riekol: Verím, že Ježiš Kristus je syn Boží.“ On vlastne veril, že Ježiš je Pánom na slávu Boha Otca a že Jeho Slová sú Duch a sú život, a preto svojím vyznaním Ho i prijal za svojho Pána a Jeho Slová za absolútnu autoritu, podriaďujúc sa Jeho vodcovstvu. „A hneď rozkázal vozu, aby postál, a sišli obidvaja do vody, Filip aj eunúch, a pokrstil ho.“ Vykonaním diela poslušnosti, krstu, aj eunúch sa stal dieťaťom Božím, a odišiel radujúc sa.

Keď spoznáš pravdu, ako eunúch, Pravda ťa vyslobodí od samého seba a vlastnej hriešnej prirodzenosti. V tvojom živote zavládne spravodlivosť, pokoj a radosť vo Svätom Duchu, pretože si sa stal dieťaťom Božím a dedičom nebeského kráľovstva. Preto buď bedlivý v čítaní, študovaní a v modlitbách. Budeš rásť v poznaní moci Jeho Slova a moci vzkriesenia v počutí Slova pravdy. Kým nepríde Pán, cvič sa v pobožnosti, aby si dosiahol večný život, ktorý pripravil Pán všetkým, ktorí Mu dôverujú!

Martin Šírka, st.

I M M A N U E L

S NAMI BOH

Ludia si mysleli, že Boh je veľmi ďaleko, niekde v nebi a nemá až taký záujem o ľudí. Práve uprostred takých myšlienok prichádza anjel a hovorí Jozefovi a Márii: Nazvete to dieťa Immanuel.

Jozefovi a Márii anjel zvestoval, že dieťa, ktoré sa im narodí nazvú Immanuel, s nami Boh (Mat 1,23). Pre týchto dvoch mladých ľudí táto správa bola nezvyčajná. Oni vedeli, že Boh je na nebesiach, že On je Stvoriteľ všetkého a je všemohúci a všadeprítomný. No zrazu im anjel hovorí takmer nepochopiteľnú správu.

V jednom paláci v Ríme je nádherná freska, ktorú namaloval známy maliar Renim v roku 1614. V tej

ONI VEDELI, ŽE BOH JE NA NEBESIACH, ŽE ON JE STVORITEĽ VŠETKÉHO A JE VŠEMOHÚCI A VŠADEPRÍTOMNÝ. NO ZRAZU IM ANJEL HOVORÍ TAKMER NEPOCHOPITEĽNÚ SPRÁVU.

dobe to bolo obdivuhodné maliarske dielo. Avšak toto nádherné dielo nemohlo byť obdivované v plnej miere, pretože bolo namalované na povale. Keď by ho návštevník chcel vidieť, musel by si priam zlomiť krk, aby vychutnal krásu fresky. Aby tento problém vyriešili, vedúci paláca umiestnili na podlahu zrkadlo, ktoré odrážalo fresku do prijateľnej polohy, takže si návštevníci mohli vychutnať krásu maľby.

Boh urobil to isté, ba ešte viac, cez Pána Ježiša. Urobil to preto, aby ukázal a priblížil ľuďom samého seba. Ján 1,18 hovorí: „Boha nikto nikdy nevidel, ale jednorodný Syn Ho vysvetlil.“ Stáročiami ľudia túžili vidieť a počuť Boha. Mojžišovi bolo povedané, že je to nemožné; počul Jeho hlas, poznal Jeho vôľu a vidieť Ho nemohol. Aj ostatní mužovia Boží mali podobnú túžbu, ktorá sa však neuskutočnila. Raz

sa Pán Ježiš rozprával so svojimi učeníkmi, tešil ich hovoriac, aby sa nelakali, aby mali vieru a nádej. Vtedy sa ozval Filip so zaujímavou túžbou, ktorá znela: „Pane, ukáž nám Otca a bude nám dost.“ Filip vedel aký je nebeský Otec, vedel o Jeho добрote, milosti a otcovskom staraní sa o ľudí, ale také vlastnosti, skutky lásky a staranie sa o iných videl aj pri Ježišovi a preto vyjadroval takú žiadosť.

V Jánovi 9,9 Ježiš hovorí: „Taký dlhý čas som s vami a nepoznal si ma. Kto videl mňa, videl Otca.“ Biblia nehovorí o Filipovej reakcii, no istotne jeho vnútro zaplesalo a možno si pomyslel: Aká výhoda byť a chodiť s Bohom, ktorý je všemohúci, silný a nádherný! Niektorí prítomní tomu nepochopili a neuverili tej Ježišovej vyhláške.

Pavol apoštol práve preto napísal Timoteovi: To je veľké tajomstvo, že Boh sa zjavil v tele. Ten všemohúci Boh sa túžil priblížiť ku svojmu stvoreniu, túžil mať s ním obecenstvo a povedať mu koľko ho miluje. Ľudia si mysleli, že Boh je veľmi ďaleko, niekde v nebi a nemá až taký záujem

AKÁ VÝHODA BYŤ A CHODIŤ S BOHOM, KTORÝ JE VŠEMOHÚCI, SILNÝ A NÁDHERNÝ!

o ľudí. Práve uprostred takých myšlienok prichádza anjel a hovorí Jozefovi a Márii: Nazvete to dieťa Immanuel, s nami Boh.

V Ježišovi Kristovi, ktorý je i dnes s nami, máme splnenú každú potrebu. Nemusíme si zlomiť krk dívajúc sa na nebesia, kde je Boh. Stačí iba zavolať na Ježiša, On nie je ďaleko. Je tak blízko, že by sme ho mohli nahmatať. On je Immanuel, s nami Boh.

Pavel Mámojka

5 V K VÍŤAZSTVU

Vytrvalosť

Medzi sejbou a žatvou je časové obdobie. Žiadny farmár alebo záhradkár nie je taký bláznivý, aby na druhý deň po sejbe kontroloval svoje políčko a hľadal žatvu.

Peter Čužík

Vytrvalosť, trpezlivosť, sebaovládanie, kto z nás by ich nepotreboval, kto z nás by v nich už nemal kam rásť? Ako ten mladík v zúfalej modlitbe k Bohu: „Bože, daj mi trpezlivosť,...teraz hned!“ Koľkí z nás sme už boli na jeho mieste? Napriek tomu, že sme sa o vytrvalosti zmieňovali aj na predošlých stránkach, zaslúži si samostatnú kapitolu.

Treba si uvedomiť, že Biblia pracuje oveľa viac s poľnohospodárskymi pojmi ako s priemyselnými. Jeden z najdôležitejších princípov, ktorý Nová zmluva zdôrazňuje, je princíp sejby a žatvy:

„Nemýľte sa, Bohu sa nebude nikto posmievat'. Lebo čokoľvek seje človek, to bude i žat'“ (Gal 6:7).

Mnohokrát sme veľmi netrpezliví a myslíme si, že sa nič nedeje. Nosíme v sebe tie veľké sny, ale zdá sa, že asi nás nikto nevšima.

Vyplýva z toho jednoduché ponaučenie: Medzi sejbou a žatvou je časové obdobie. Žiadny farmár alebo záhradkár nie je taký bláznivý, aby na druhý deň po sejbe kontroloval svoje políčko a hľadal žatvu. Rozumie tomu, že keď dobre zasial, úroda príde, ale nie okamžite. Rýchly zisk a lacné víťazstvá nebývajú zväčša trvalé. Šťastlivci, ktorí vyhrali veľké sumy v rôznych druhoch lotérií a stánkovania, sa dlho zo svojho obnosu netešili. Svoje milióny dokázali utraťiť v priebehu niekoľkých mesiacov alebo rokov, aby sa znova ocitli na mieste chudoby alebo priemernosti, na ktorom boli aj pred výhrou. Prečo? Tie peniaze nezískali ani vlastnou šikovnosťou, ani trpezlivým úsilím, preto sa s peniazmi nenaučili zaobchádzať.

Najťažším a najnudnejším obdobím pri napĺňaní našej vízie býva práve obdobie čakania.

Mnohokrát sme veľmi netrpezliví a myslíme si, že sa nič nedeje. Nosíme v sebe tie veľké sny, ale zdá sa, že asi nás nikto nevšima. Býva to veľmi frustrujúce, ale to, či svoju víziu naozaj naplníme, do veľkej miery závisí od toho, ako prejdeme práve týmto obdobím. Aj keď sa ti zdá, že sa nič nedeje, že si na vedľajšej koľaji a azda akoby aj Boh na teba zabudol, nenechaj sa pomýliť. Deje sa toho veľmi veľa a práve sa rozhoduje o tvojej budúcnosti.

Dôležitosť správneho načasovania

Dávidov život je toho nádherným príkladom. Boh vyslal proroka Samuela do Betlehema, aby pomazal nového kráľa. Samuel sa však zľakol a povedal: „Ako ta pôjdem? Lebo keď počuje o tom Saul, zabije ma“ (1Sam 16:2). Prvý izraelský kráľ, Saul, sa odklonil od Božích ciest a stratil Božiu priazeň. Nespustil Samuela z očí, lebo vedel, že bude hľadať jeho nástupcu a rozhodol sa, že použije všetky prostriedky na to, aby tomu zabránil.

Nikdy sa nesnaž udržať svoju pozíciu silou. V Novej zmluve ti apoštol Peter dáva jasný návod: „Pokorte sa teda pod mocnú ruku Božiu, aby vás povýšil svojim časom“ (1Pet 5:6). Nie je to úžasné? Boh ťa chce povýšiť! Nemusíš sa škriabať po sociálnom alebo náboženskom rebríčku svojimi silami. Stačí, keď budeš chodiť v Božej múdrosti a priazni a sám Boh sa postará o to, aby si sa dostal na miesto, ktoré ti náleží. Je lepšie, keď ťa povýši Boh. Ak ti totiž on otvorí dvere a dosadí ťa na nejakú pozíciu, nemusíš sa ju snažiť udržať vlastnými silami. Spolu s jeho

povýšením dostaneš aj adekvátne obdarovanie, dokonca rešpekt od ľudí okolo seba.

Ak ti Boh niečo dal, ak máš čo ponúknuť tomuto svetu, či na úrovni duchovnej alebo spoločenskej, on sám zabezpečí, aby sa to k ľuďom dostalo.

Joyce Meyerová hovorí, že náš talent a obdarovanie nás môžu dostať na miesto, na ktorom nás náš charakter ešte nedokáže udržať. Príslovia 18:16 hovoria, že „dar človeka upriestrahňuje mu a vedie ho pred veľkých“. Dar finančný alebo dar ako talent má v sebe tú pozitívnu vlastnosť, že otvára dvere a prináša povýšenie. Ale na to, aby sme obstáli v tej pozícii, na ktorú nás naše dary dostanú, potrebujeme dostatočný charakter. Preto, keď nás Boh povyšuje, robí to „svojím časom“. On jediný vie, kedy sme naozaj pripravení. Gréčtina, v ktorej bol písaný Nový zákon, má najmenej dva výrazy pre čas. „Chronos“, ktorý znamená chronologický čas, ten bežný, ktorý plynie a potom „kairos“, ktorý sa dá preložiť ako čas s veľkým „Č“ alebo správne načasovanie. Je to moment v histórii či v tvojom osobnom živote, kedy boli Božie prípravy zavŕšené

a niečo z jeho plánov sa môže zrealizovať.

Keď robíš veci v čase „kairos“, znamená to, že Boh ťa vybavil všetkým potrebným, pripravil okolnosti a dal ti priazeň u ľudí tak, aby si danú úlohu zvládol. Naozaj sa oplatí počkať na Boží čas. Ak to on naplánoval, a je to v jeho záujme, postará sa o to, aby ťa na to miesto dostal. Ak ti Boh niečo dal, ak máš čo ponúknuť tomuto svetu, či na úrovni duchovnej alebo spoločenskej, on sám zabezpečí, aby sa to k ľuďom dostalo.

Keď nás Boh povyšuje, robí to „svojím časom“. On jediný vie, kedy sme naozaj pripravení.

To samozrejme neznamená, že máš byť pasívny. Naopak, takáto vnútorná istota ti dáva úžasnú slobodu. Vzdelávaš sa, rozvíjaš svoje dary a využiješ každú príležitosť, o ktorej si presvedčený, že je v Božom pláne. Nepotrebuješ vo svojej kariére používať lakte, podplácať alebo sa podlizovať. Vieš, že tvoj čas príde a že máš „známosti“ na tých naozaj najvyšších miestach.

Úryvok z knihy *5V k víťazstvu*
autor Peter Čuřík
pripravila Zuzana Kačanská

Nepotreboval moju ľútosť

Materiálne veci neuspokoja ľudí. Tie veci im môže darovať každý bohatý človek. Lútosť ich neposilní.

Už by si mala niečo napísať - takto vyzneli slová môjho manžela. Nemám na to dnes - odpovedala som. Trápilo ma to. Ťažké dni mám, preto nemôžem písať, nemôžem tvoriť, nemôžem nič. Nemusím nič - myslela som si. Žila som tento deň v tomto presvedčení - mám právo takto hovoriť, lebo mám ťažké dni.

Potom som sa spamätala. Prednedávnom zomrel môj sused. Žil pár domov od nás. Každý každučičký deň sedával na lavičke. Žil sám. Pretrpel porážku. Nemal ani jednu nohu. Veľmi ťažko hovoril. Takmer nijako. Prednedávnom som si všimla ten smútok v jeho očiach. Dovtedy som prešla pomimo, zaujatá svojimi starosťami, a ne všimla som si ten pohľad. Nevšimla som si, že nemá ani jednu nohu. Nevšimla som si jeho maličký, chudobný dom. Nevšimla som si, že aj lavička, na ktorej sedí, nie je jeho. Je susedova. Nevšimla som si vôbec, že mám takého suseda.

V tých dňoch mi napadla myšlienka, že nemusíme ísť do Afriky, aby sme mohli pomáhať iným. Odniesla som mu koláč, s nádejou, že sa usmeje. Neusmial sa. Človeka, ktorý nemá nohy nerozosmeje koláč. Kým vyslovoval „Ďakujem“ akoby sa húževnate snažil preukázať silu a odvahu. Akoby chcel povedať „Nepotrebujem ľútosť“.

O pár dní sa opýtal môjho manžela, že ako sa volám. Nevedel moje meno. Ja jeho dodnes neviem. A toľkokrát som prešla pomimo. Toľkokrát sa nám stretli pohľady, kým som vyslovovala „Dobrý deň“. Mal on vôbec dobrý deň? Bola to iba

fráza a nie skutočnosť?

Opýtal sa ako sa volám. Chcel poznať moje meno. Chcel poznať svoju susedu. Chcel poznať mňa. Potreboval ma poznať. Teraz to už viem. Potom som počula, že zomrel. Neodznelo to dedinou. Nebola to správa dňa. Médiá o tom nehovorili. Ani ja som o tom nevedela. Nebola som na pohrebe. Nepotreboval môj koláč. Nepotreboval moju ľútosť. Potreboval, aby som ho poznala. Aby som poznala jeho meno...

Materiálne veci neuspokoja ľudí. Tie veci im môže darovať každý bohatý človek. Lútosť ich neposilní. Sebalútosť je vzdialená na pár myšlienok. My im môžeme ponúknuť duchovné, hlboké, podstatné a pre život potrebné veci. My im môžeme ponúknuť povzbudenie, ktoré oživuje. Len my, ktorí nosíme v sebe to duchovno, to môžeme preniesť na ľudí, ktorým to chýba. Ľudia nepotrebujú našu ľútosť a náš „koláč“. Ľudia potrebujú nás. Myslím si, že jeho najväčšia tragédia nebola v tom, že nemal nohy a že trpel materiálnym nedostatkom. Jeho potreby boli oveľa hlbšie a podstatnejšie. Všimajme si ľudí a poznajme ich mená. Poznajme ich potreby. Poznajme ich záujmy. Poznajme ich a v tom poznaní im „ponúkajme“ Ježiša. Lavička zostala prázdna a vždy, keď prejdem pomimo, v srdci mi odznieva varovanie, že potrebujem spoznávať ľudí a prinášať im Ježiša. Nesmiem si dovoliť ešte jednu prázdnu lavičku bez toho, aby som na tom mieste nezistila meno a nepriniesla Meno.

Nemáme právo hovoriť „Dnes na to nemám, dnes nemusím nič.“ Potrebujeme spoznávať ľudí a dávať im nádej večného života. Potrebujeme poznať ich mená, aby oni mohli poznať to Meno...
Meno Ježiš.

Anna Pintírová

Povďačnosť

Vyjadrenie úprimnej vďaky priateľa, kolegov alebo člena rodiny môže zohriať srdce ženy a motivovať ju, aby zdieľala ducha povďačnosti s inými.

Hoci postoj nevďačnosti vládne v dnešnom svete, my, ženy kresťanky, môžeme niečo zmeniť tým, že budeme svietiť svetlom povďačnosti. Môžeme pestovať ducha povďačnosti v našich srdciach a domoch vyjadrením vďaky za Božie dary známosti, chvály a slúženia.

Žalm 100 začína príkazom: „Pokrikujte Hospodinovi radostne, celá zem!“ Opravdivá radosť a uznanie vždy bude základom úprimnej povďačnosti. Žalmista vyzýva, aby sme boli vďační pre mnohé dary, ktoré nám náš milujúci Boh sprostredkoval.

Jeden z darov, ktoré Boh vylial na ľudstvo, je dar známosti. Žalm 100, verš tretí prehlasuje tento dar: „Vedzte, že On, Hospodin, je Boh: on nás učinil, a jeho sme, jeho ľud a ovčie stádo jeho pastvy.“ Boh každému dal dar známosti, že On je Boh. Toto porozumenie tiež odhaľuje, že sme Jeho ovčie stádo. Skutočnosť, že môžeme mať poznanie, že On je naším Pastierom, svedčí o zvláštnom vzťahu lásky, ochrany a vedenia. Pravdaže, na nás záleží, či Ho uznáme ako Pastiera a či sa naučíme nasledovať Ho. Prijatie tejto božsky darovanej známosti a vzťahu sa prejaví na našich tvárach, srdciach a skutkoch. Aká radosť pokorne sa zdieľať s týmto predivným darom známosti s našou rodinou a priateľmi!

Ďalší dar, ktorý zaznamenáva Žalm 100, je dar chvály. Štvrtý verš hovorí: „Vojdite do jeho brán s oslavou, do jeho dvorán s chválou!“ Keď viac poznáme Boha a Jeho požehnania, vtedy

sa náš vzťah prehĺbuje. Keď sa snažíme chápať a poslúchať Ho, naše priateľstvo rastie a rozvíja sa. Náš vzťah s Bohom sa najlepšie zdieľa s inými cez životný štýl povďačnosti. Chvála sa stáva výtokom, cez ktorý vyjadrujeme vďaku Bohu. Keď Ho chválime, napriek našim okolnostiam, odкрýva sa láska a úcta, ktorú pestujeme voči Nemu. Tento pozitívny postoj prenikne do nášho životného štýlu a ovplyvní tých okolo nás.

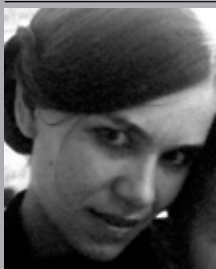
Žalm 100 hovorí o treťom Božom dare, ktorý nám umožňuje opätovať Mu. Je to dar slúženia, ktorý je zaznamenaný v druhom verši: „Slúžte Hospodinovi s radosťou.“ Našou motiváciou slúžiť Bohu musí byť postoj radosti a nie námahy; postoj privilégia a nie pýchy. Keď s Ním viac chodíme, viac si uvedomujeme Jeho veľkosť a chceme Mu slúžiť s radosťou a uznaním. Rodina a priatelia vidia naše skutky slúženia a cítia náš postoj radosti. Radosť počas cesty je práve to, po čom ľudia túžia; tou radosťou musíme svietiť; naša radosť počas cesty kladne ovplyvní iných. Možno najväčšie svedectvo, ktoré dnes môžeme mať, je úprimne „slúžiť Hospodinovi s radosťou.“

Keď sa učíme ďakovať Bohu za dar známosti, chvály a slúženia, je očividné, že tieto dary sú vo vzájomnom vzťahu. Keď viac poznáme Boha, viac Ho chceme chváliť a slúžiť Mu s radostným srdcom. Potom kruh známosti, chvály a slúženia sa znovu začína. Povďačnosť sa stáva točivým schodiskom, ktoré nás približuje k Bohu. Je privilégiom pozvať iných, aby sa nám pripojili na tom schodisku vďačnosti a uznania, ktoré vedie hore vyššie. „Vojdeš do Jeho brán s povďačnosťou“ už dnes?

Jean Tírová

Svedectvo

Jeho ranami sme uzdravení

... trápili ma pochybnosti, pretože moj stav sa telesne hneď nezlepšil... Avšak zotrvala som na modlitbe a v očakávaní na Pána.

Na povzbudenie viery bratov a sestier, a na slávu moci a milosti Božej, chcem zdieľať svedectvo uzdravenia. V skorej minulosti som mala v tele candidu, ktorú som sa snažila liečiť podľa predpisu lekárov, a to užívaním liekov. Avšak lieky nedostavili kladný výsledok a poškodili moju tráviacu sústavu takým spôsobom, že zničili užitočné baktérie, ktoré napomáhajú tráveniu v našom tele. V konečnom dôsledku som veľmi chudla a na ďalšom lekárskom vyšetrení ma oboznámili, že je možnosť, že mám aj helico baktériu. Lekár ma informoval, že som typ osoby, ktorá tieto baktérie s rizikovým faktorom ťažko znáša.

Trápili ma veľké bolesti brucha a úbytok telesnej hmotnosti ohrozoval môj všeobecný zdravotný stav. Keď ma lekár o tomto informoval, pevne som sa rozhodla, že budem hľadať uzdravenie od Boha a po krátkom čase užívania predpísaných liekov, oddala som sa v modlitbe

Pánovi, v ktorej som vytrvávala a predpísanú terapiu som prestala užívať. Modlitby boli zápasniace, pri ktorých som vedela prebdiť aj celú noc a na ktorých mi Pán dal odpoveď, že On ma uzdraví. V modlitbách ma podporovali aj bratia a sestry v našom Pánovi. Aj keď som dostala takú odpoveď od Pána, trápili ma pochybnosti, pretože moj stav sa telesne hneď nezlepšil. Aj ďalej som trpela bolesťou a k viditeľnému napraveniu môjho stavu neprišlo hneď po dostavenej odpovedi. Avšak zotrvala som na modlitbe a v očakávaní na Pána.

Po takmer troch týždňoch som dostala negatívne výsledky, resp. potvrdenie, že som zdravá. Onedlho moja matka mala príležitosť rozprávať sa s profesorkou medicínskej fakulty, ktorej povedala o mojom uzdravení. Ona sa prekvapila, že som v takom krátkom časovom úseku bola uzdravená a dodala, že uzdravenie z tejto choroby po užívaní terapie môže dôjsť iba po dlhšej dobe. Za toto uzdravenie chcem vyjadriť vďaku Pánovi za Jeho lásku, milosť a moc. Zároveň chcem povzbudiť všetkých, aby sa k Nemu utiekali v hocijakej potrebe a nedali sa zmýliť a odvrátiť od Jeho zaslúbení inými názormi a okolnosťami.

Elenka Krížová

Výchova detí

Rodič musí byť rázny a zároveň jemný, aby dieťa vedelo, že to musí alebo nesmie urobiť, a zároveň cítiť, že je milované. Je to umenie, ktorému sa musí naučiť každý rodič: Namiesto toho, aby dieťa pochybovalo o láske rodiča, disciplína ho má o tej láske usvedčiť.

Keď sa mladý muž a dievčina stretnú, zamilujú sa a zistia, že sú ako stvorení jeden pre druhého, iste snívajú aj o spoločnom živote. Väčšina si vtom spoločnom živote predstavuje aj ich spoločné deti. Deti sú prirodzeným výplodom lásky a spolužitia manželov, muža a ženy. Sú tiež darom, dedičstvom od Hospodina: „Hľa, dedičstvo od Hospodina sú synovia, jeho plácou plod života.“ Žalm 127:3. Mať deti je aj krásna povinnosť muža a ženy tu na zemi, 1. Moj. 1:28: „A Boh ich požehnal a riekol im Boh: Plodte sa a množte sa a naplňte zem...“

S takýmto darom, ako je dieťa, musíme vážne a zodpovedne zaobchádzať. Keď sa dieťa narodí, po prvý pocit rodičia radosť a hrdosť. Je to prirodzený a krásny pocit; veď splnili Božiu vôľu. Tiež, to malé novorodeniatko si prinesie aj lásku so sebou. Je to láska, ktorú Boh dal do srdca rodičov a ona je aj modelom Božej lásky k nám ľuďom. Vždy, keď cítime

rodičom, aby si vychutnávali každý moment lásky so svojím bábätkom a maximálne mu venovali svoj čas, lebo to nevinné detské obdobie veľmi rýchlo pominie. No, dieťaťko rastie a veľmi rýchlo zistíme, že prichádza čas, keď je potrebné do jeho života uvádzať disciplínu. Už v kojeneckom období matka sa snaží zvykať dieťa na určitý poriadok v kŕmení, prebalovaní, kúpaní, spaní, atď. Sú to základné návyky do ďalšieho života, ku ktorým potom pribúdajú ďalšie úkony, už podľa veku dieťaťa.

Vždy, keď cítime tú veľkú lásku k svojim deťom, rozpomeňme sa, že Boh nás miluje ešte väčšmi a vernejšie:

Aby sa dieťa správne vyvíjalo, tak po fyzickej ako aj po psychickej stránke, potrebné je vytvoriť na to správne podmienky. Život v atmosfére nervozity, hádok a rozporov, bez lásky, radosti, alebo aj bez základnej telesnej opatery, istotne vedie k značnému narušeniu vývoja dieťaťa. Keď však dieťa vyrastá v atmosfére pokoja, lásky a radosti, tam sú výborné podmienky pre rozvoj osobnosti dieťaťa. Tiež, v takejto atmosfére sa dieťa učí dôverovať Bohu a milovať Ho, radovať sa z Jeho prítomnosti v živote rodiny, pretože Boh je láska, radosť a pokoj. Ak dieťa môže v príjemnej domácej atmosfére dôverovať rodičom, časom zistí, že takisto môže dôverovať aj Bohu, o ktorom ho rodičia vyučujú. A tak môžeme na deti vplývať, aby sa vždy tešili z pobytu v dome svojich rodičov a cítili sa pri nich bezpečne. Cirkev tiež môže vplývať na zdravý duchovný rozvoj detí, ak sa postará o to, aby tam deti zažívali pekné chvíle lásky, ktorou ich obklopí, radosti, ktorú im spôsobí, a aby sa vytvorila atmosféra pokoja a bezpečnosti, v ktorej sa môžu kochať niektoré deti jedine iba v cirkevnom zbore, a tak im môže pomôcť ku spaseniu ich duše.

Pre svoje deti rodič chce všetko len to najlepšie. Veď ho miluje, či nie? Kým je dieťa ešte malé, je celkom bezmocné a vo všetkom potrebuje rodičovskú lásku a staranie sa. Rodič to všetko robí ochotne a s láskou. Neskôr však dieťa začína prejavovať svoju vôľu a potrebuje už aj rodičovské vedenie a autoritu.

tú veľkú lásku k svojim deťom, rozpomeňme sa, že Boh nás miluje ešte väčšmi a vernejšie: „Keby ma otec i matka opustili, Hospodin ma privinie k sebe,“ hovorí žalmista.

Je celkom v poriadku a správne, keď tak veľmi milujeme svoje deti. Sama zvyknem hovoriť mladým

Ak dieťa môže v príjemnej domácej atmosfére dôverovať rodičom, časom zistí, že takisto môže dôverovať aj Bohu, o ktorom ho rodičia vyučujú.

Rodič začína učiť dieťa poslúchať jeho pokyny. Pretože Boží poriadok pre deti je poslúchať rodičov. Kol. 3:20: „Vy deti, poslúchajte svojich rodičov vo všetkom, lebo to je lúbe Pánovi.“

Rodič, alebo iná autorita, poslušnosť detí nemá zneužívať pre uspokojenie svojej vôle, ale ju má správne používať pre dobro a bezpečnosť dieťaťa. Viest' dieťa k poslušnosti sa má citlivo, chápavo a nanajvýš múdro. Keď Pavel radí deťom, aby poslúchali rodičov vo všetkom, určite predpokladal, že to VŠETKO budú iba správne a rozumné požiadavky. Tým deti ochránil pred dopúšťaním sa hriechu, o čo by sa niektorí nerozumní rodičia mohli pokúšať vyžadovať od svojich detí. Rodičom Pavel tiež radí, aby nedráždili (v inom preklade nepopudzovali svoje deti k hnevu), aby nestratili smelosti a vôle. (21. verš). Deti veľmi dobre vedia rozlíšiť správny rodičovský rozkaz alebo zákaz od púhej manipulácie. Rodičia preto musia byť veľmi rozumní a dať si pozor ako zaobchádzajú so svojimi deťmi ohľadom poslušnosti.

Deti, hoci od malička chcú byť veľkými, jasne ukážu, že potrebujú autoritu a chcú vedieť, koho majú poslúchať. Ak to nevedia, cítia sa byť bezradné a stratené. Rady poslúchajú osoby, ktorým dôverujú a pri ktorých sa cítia bezpečne a šťastne. Mali by to byť rodičia a vychovávateľa, učiteľia, kazatelia, kňazi a iné autority, ktorým deti veria a rady ich poslúchajú.

Rodič, alebo iná autorita, poslušnosť detí nemá zneužívať pre uspokojenie svojej vôle, ale ju má správne používať pre dobro a bezpečnosť dieťaťa. Viest' dieťa k poslušnosti sa má citlivo, chápavo a nanajvýš múdro.

Ich logika je takáto: veď, ak nemôžem veriť blízkym ľuďom, ktorých vidím, ako mám veriť Bohu, ktorého nevidím? Takto sa deti učia dôverovať Bohu a byť mu poslušnými.

S poslušnosťou je tesne späté aj disciplinovanie dieťaťa. Aby sa dieťa mohlo správne vychovávať a disciplinovať, je potrebné ponajprv dobre poznávať svoje dieťa. Spoznávanie dieťaťa si vyžaduje obetovať

čas a tiež náležité pozorovanie a všímanie si dieťaťa. Modlitba a pomoc od Boha sú pritom najdôležitejšie. Ak sme ochotní venovať sa spoznávaniu svojho dieťaťa, Boh nás iste za to odmení úspechom v správnej výchove nášho dieťaťa. Teda, dieťa, ktoré milujeme a snažíme sa správne ho vychovávať, musíme tiež v správny čas disciplinovať. Disciplína, podľa Slovníka cudzích slov znamená dobrovoľné alebo povinné zachovávanie stanoveného poriadku, zásad, správania.

Disciplína v ranej dobe dieťaťa mu pomáha, aby v dospelom veku správne fungovalo tak v osobnom, rodinnom živote, ako aj v zamestnaní a spoločnosti. Dieťa, ktoré sa zavčasu naučí nemeškať do školy, dokáže byť v tomto príkladným počas celého pracovného veku. Keď naučíme dieťa upratať veci a hračky za sebou, bude z neho pedant a automaticky bude nechávať poriadok po sebe a bude príjemným spoločníkom a spolužijúcom pre svoje okolie. Dieťa, ktoré tresceme za jeho lenivosť, neposlušnosť a nezodpovednosť kým je mladé, naučí sa zodpovednosti doma, v práci a v zbore, a tiež sa naučí ceniť si autority. Preto v žiadnom prípade netreba podceňovať disciplinovanie detí.

No disciplinovanie si netreba myliť s týraním dieťaťa. Žiaľ, jestvuje mnoho spôsobov ako týrať dieťa a pritom nebyť obvinený z porušovania zákona. Sú ľudia, ktorí

disciplinovanie si netreba myliť s týraním dieťaťa

to robia nefér trestami, napríklad fyzickými ako sú: bitie, kopanie, hádzanie dieťaťa o zem, posteľ... Potom je tu rad ponižovania dieťaťa matkou alebo otcom, čo spôsobuje to, že sa dieťa cíti byť hlúpe, nemilované, opovrhnuté, odvrhnuté... Takto týrané dieťa je zničené do konca života. Nijakým spôsobom tieto praktiky nesmú byť pomýlené s disciplínou. Lebo disciplína je niečo celkom iné. Je to rozhodné vedenie dieťaťa k sebakontrolu a zodpovednosti. Dá sa to dosiahnuť rázne a jemne zároveň. Rodič musí byť rázny a zároveň jemný, aby dieťa vedelo, že to musí alebo nesmie urobiť, a zároveň cítiť, že je milované. Je to umenie, ktorému sa musí naučiť každý rodič: Namiesto toho, aby dieťa pochybovalo o láske rodiča, disciplína ho má o tej láske usvedčiť.

Dieťa, ktorému sa dostávajú dôsledné a spravodlivé tresty vie, že si ho ceníte a milujete. Príslovia 3:12: „Lebo toho, koho miluje Hospodin, karhá, a to ako otec syna, ktorého má rád.“ Teda, nech dieťa vie, že disciplinovaním mu rodič odkazuje: „Preveľmi ťa milujem, než aby som dovolil takéto tvoje správanie.“

Ana Andrášiková

nemusíš prehrať ani jeden boj

Lýdia Mamojková

„Ako vojak môžeš kráčať cestou zbábelca, keď sa budeš vyhýbať alebo utekať pred bojom, alebo môžeš kráčať cestou hrdinu, keď zanietene vstúpiš do boja a zvíťazíš.“

John Bevere

Ako kresťan budeš mať mnoho bojov vo svojom živote. Ak budeš šíriť evanjelium Ježiša Krista, budeš veľký nepriateľ diabla. Ak budeš vždy pevne stáť na Božom slove a ak budeš šíriť a hovoriť to Slovo, diabol sa ťa bude veľmi báť, lebo on má strach pred mocou Božieho slova. Z toho dôvodu ťa bude chcieť zničiť. Avšak dobrá správa je, že ty nemusíš prehrať ani jeden z tých bojov!

2. Korintským 2:14 *„No, vďaka Bohu, ktorý nám dáva VŠDYCKY víťazosláviť v Kristu...“.*

Lukáš 10:19 *„Hľa, dal som vám právo a moc... nad VŠETKOU mocou nepriateľa, a nič vám neuškodí.“.*

Boh stojí za svojím slovom a nikdy nepreháňa! Ak povedal nad všetkou mocou nepriateľa, istotne to myslel vážne! Bojovať pre nášho Kráľa nie je len privilegium, je to aj naša zodpovednosť (pozri Efežanom 6:12).

Nemusíš sa báť a ťahať sa z boja, to je diablov údel. Keď bol Ježiš na začiatku svojej služby pokúšaný na púšti, diabol sa ihneď objavil. Avšak, keď Ježiš vyslovil slovo Božie, diabol musel odísť preč.

Diabol nemôže obstáť pred Božím slovom. Božie slovo je tvoja najsilnejšia zbraň! Používaj ju!

Máme bojovať proti tomu, aby diabol kradol, zabíjal a hubil náš život a život ľudí vôkol nás. Taktiež máme bojovať o život a hojnosť, ktorú nám chce Ježiš dať. Bojuj o tieto veci, lebo ti patria (Ján 10:10).

Ak si si myslel o sebe, že si slabý a nemôžeš vyjsť ako víťaz z nejakej situácii v tvojom živote, posilni sa! Máš popri svojom boku Toho, ktorý zvíťazil nad diablom. Ježiš je úplný víťaz a čaká, aby si bol hrdina, ktorý donesie slávu Jeho kráľovstvu, keď vyhráš daný boj. Väčší boj znamená väčšie víťazstvo.

Obmedzovanie

Sme pokolenie ľudí, ktorí kladú podmienky a nemusia sa nikomu a ničomu prispôbovať. Preto sa môže ľahko stať, že začneme vo svojej mysli obmedzovať Boha a prispôbovať Ho našej predstave a tomu, čo sa nám páči.

Koncom druhej polovice dvadsiateho storočia nastala veľká zmena v spoločnosti týkajúca sa toho, aký počet informácií každý človek prijíma za jeden deň. Informácie sa stali dostupné všetkým, a to veľmi rýchlo, pomocou rôznych médií ako je internet, televízia a rádio. A tým sa ľudstvo dostalo do stavu, ktorý je nazvaný informáčné preťaženie (z angličtiny information overload), čo skratka znamená, že človek prijíma viac informácií ako čo môže spracovať vo svojej mysli za jeden deň. Takže ľudia sa môžu nevedomky zhodnúť s niečím, len pretože nemali

Ľudia sa môžu nevedomky zhodnúť s niečím, len pretože nemali čas si to dôkladne premyslieť

čas si to dôkladne premyslieť. To môže pre nás predstavovať nebezpečenstvo, pretože priamo mení naše vnímanie sveta vôkol nás.

Na prvý pohľad sa nám to môže zdať menej dôležité, ale keď si uvedomíme, že vo svete vládne duch antikrista, vtedy môžeme porozumieť tomu, že všetky idey, ktoré sa nám vsúvajú do mysli zo sveta sú v protiklade s Božím slovom. Taktiež

k tomu môže dopriniesť aj rôzna kresťanská literatúra a kázne, kde si my môžeme zvoliť čítať a počúvať iba to, čo nám zodpovedá. A práve tu sa môžeme dostať do pasce, kde začneme vnímať, obmedzovať a budovať naše chápanie Boha podľa všetkého toho, čo sa nam dostalo do mysle. Ako čo apoštol Pavol písal, my by sme mali mať myseľ Kristovu, a to môžeme dosiahnuť čítaním Slova Božieho s otvoreným srdcom a myslou a tiež modlitbou. Musíme však mať otvorené srdce do tej miery, že budeme vierou brať to, čo píše. Jeden z príkladov môže byť príbeh Annaniáša a Zafiry, ktorí oklamali Petra, že priniesli všetky peniaze, ktoré mali z predaju svojho majetku. Pravda bola, že to bola iba časť peňazí a ostatné si nechali pre seba. Pretože klamali Svätému Duchu, obaja v tej istej chvíli padli a vypustili ducha, teda umreli. Chceli mať slávu od ľudí, aby si všetci mysleli ako sa oni obetujú pre Pána. Áno, to sa stalo po vyliatí Ducha Svätého a áno urobil to Boh. Ak sme z tohto veľmi zmýlení, môže byť, že vnímame Boha iba ako lásku a vyzdvihujeme verše, ktoré hovoria o tom, že On je láska a ostatné zanedbávame. Tým obmedzujeme spoznanie Boha aký On v skutku je. Obrazne povedané, je to akoby sme si z farieb

dúhy zvolili iba jednu farbu, lebo sa nám páči a ostatné by sme zanedbali.

Židia taktiež mali svoju predstavu o Bohu a Mesiášovi. Ak sa to, čo videli, nezhodovalo s ich predstavou, tak to jednoducho odmietli. Ježiš

Obrazne povedané, je to akoby sme si z farieb dúhy zvolili iba jednu farbu, lebo sa nám páči a ostatné by sme zanedbali.

bol Boh v tele a viackrát jasne povedal, že robí len to, čo vidí Otca robiť (Ján 5:19). Teda to nám jasne poukazuje na to, že Židia mali svoju predstavu o Bohu, ktorá bola mylná a preto ho neprijali a nechceli počúvať, ale sa mu vždy len protivili. Taktiež, keď Ježiš sedel za stolom v Matúšovom dome s publikánmi, hriešnikmi a jeho učeníkmi, farizeji sa ihneď pýtali prečo On sedí s hriešnikmi. Zase mali predstavu o tom, že ak je niekto od Boha, svätý, tak nechce mať nič spoločné s hriešnymi ľuďmi. A Ježiš jasne povedal, že nepotrebujú lekára zdraví, ale chorí. Na inom mieste Ježiš hovorí: „Prišiel Ján nejediť ani nepiť, a hovoria: Má démona; prišiel Syn človeka jediť a piť, a hovoria: Hľa, človek žráč a pijan vína, priateľ publikánov a hriešnikov“. Inými slovami, nič nie je dobré, ak nie je presne tak, ako si to oni vo svojej mysli predstavovali.

Jeden z najväčších príkladov, kde si toto môžeme

toto? A urážali sa na ňom.“ Inými slovami, hovorili počkaj, počkaj, vieme my kto si, a viacej si držali to, čo o ňom vedeli ako to, čo videli svojimi očami, že konal a to, čo počuli svojimi ušami, že hovoril. A preto neuverili, lebo sa nechceli vzdať svojej predstavy, ktorú mali vo svojej mysli o Ňom, a preto tam neučinil mnoho divov, lebo neuverili v Neho.

Je pravda, že žijeme v dobe, kde sa všetko vôkol nás prispôsobuje nám. Každý produkt je vytvorený, aby sa nám čím ľahšie prispôobil, aby bol podľa našej vôle a podľa našej žiadosti. Sme pokolenie ľudí, ktorí kladú podmienky a nemusia sa nikomu a ničomu prispôbovať. Preto sa môže ľahko stať, že začneme vo svojej mysli obmedzovať Boha a prispôbovať Ho našej predstave a tomu, čo sa nám páči. Tým sa budeme

To nás môže do viesť do bodu, že si vytvoríme osobného boha, ktorý sa zhoduje s tým, s čím sa my zhodujeme a nenávidí to, čo nenávidíme my (2 Kor 11:3-4).

viac a viac vzdialovať od toho, ako sa nám Boh zjavil vo svojom Slove. To nás môže do viesť do bodu, že si vytvoríme osobného boha, ktorý sa zhoduje s tým, s čím sa my zhodujeme a nenávidí to, čo nenávidíme my (2 Kor 11:3-4). Boh sa nám zjavil vo svojom Slove, a tak ho máme aj spoznávať a nedovoliť, aby žiadne názory a chápania, ktoré prichádzajú zo spoločnosti, definovali a obmedzovali Boha.

Čo teda robiť? Verím, že odpoveďou na tento problém je kríž. Je to stredobod opravdivého kresťanského života, kde si pripomenieme, čo Pán pre nás urobil. Zároveň na tom mieste v modlitbe ukrižujeme naše sny, žiadosti a všetko, čo nie je vo vôli Božej a úplne, bez kompromisu, sa dáme Bohu k dispozícii. Potom vezmeme svoj kríž a nasledujeme Ježiša Krista a všetko okrem Neho pokladáme za smeti (Mat 16:24; Fil 3:8). Len potom môžeme čítať a vnímať Božie slovo otvoreným srdcom a prijať to bez žiadneho osobného prispôbovania a filtrovania Slova.

overiť, je v evanj. podľa Matúša v 13. kapitole. Bolo to, keď Ježiš kázal vo svojej otcine v synagóge a všetci, čo ho počuli, žasli nad tým, čo hovoril. A potom tu vidíme ten rozpor reality a toho, čo si oni mysleli, lebo videli aj divy, ktoré Ježiš urobil. Vtedy začali klásť otázky: „Či nie je toto syn toho tesára? Či sa nevolá jeho matka Mária a jeho bratia Jakob a Jozef a Šimon a Júda? A či nie sú všetky jeho sestry u nás? Odkiaľ má tento všetko

Vladimír Struhár

Bezdomovec môže prísť domov

DAN TOMÁŠIK

Nie príliš často sa stretávame s ľuďmi, ktorí nemajú miesto, ktoré by nazvali svojím domom. Takých ľudí nazývame bezdomovci. To nie je typ ľudí, ktorých uvidíme v nedeľu v zbere alebo v kostole. Neuvidíme ich príliš často ani u nás pri obede.

Mnohí ľudia nemajú z takých bezdomovcov veľký zisk a možno si ich z tej príčiny ani nevšimnú. Sú to však ľudia potrebujúci jedlo, vodu, odev, hygienické prostriedky, lásku, objatie, porozprávať sa s niekým a ponad všetko, sú to ľudia potrebujúci Krista. Teda nie sú inakší ako my. Sú to veci, ktoré potrebuje mať každý človek, a nielen mať, ale ich tiež dať.

Chcel by som vám v písanej forme ukázať jednu malú skupinu ľudí z Austinu (z Texasu), ktorí vychádzajú na ulice s tým cieľom, aby našli bezdomovcov. Nemajú možnosť každému vystavať dom, ale to, čo môžu, to im dajú. Vodu, jedlo, odev, objatie, lásku, modlia sa s nimi a upútajú im pozornosť na Toho, ktorý chystá príbytky pre všetkých, ktorí si zvolia s Ním bývať. Ukazujú im Krista.

Vedúci tohto tímu nazvali svoju službu „Stratené – nájdené“. Sú časťou zboru, ktorý im pomáha nakúpiť veci, ktoré rozdávať ľuďom a nie sú tí, ktorí čakajú, aby človek prišiel k nim, ale oni ho odchádzajú hľadať. Ježiš Kristus povedal, že prišiel nájsť a spasíť to, čo bolo zahynulo. Podobne aj skupina „Stratené – nájdené“ sa prizerá na Krista a odchádza Ho hlásať. Hovoria, že mnohí, ktorým slúžia su zavislí na alkohole a drogách a väčšina je zviazaná nikotínom. Mnohí sa aj prehresili voči zákonu. Čo teda s takými ľuďmi? Ako to hovorí spomenutá skupina: „My im slúžime takým, akí sú a tam, kde sú“.

Bolo to krásne, aby sa stalo ešte krajšie. Jedného dňa, kým tak slúžili ľuďom na uliciach Austinu, jeden bezdomovec im povedal: „Ja by som tiež chcel slúžiť Bohu a navštevovať váš zbor. Dovolíte?“ S nadšením kladne odpovedali s prislúbením, že ho už nasledovnú nedeľu zoberú do zboru. Tak začal chodiť do zboru a počúval, čo kazateľ káže. Neskôr vyjadril žiadosť byť pokrstený a rozhodol sa slúžiť Ježišovi, ktorý dakedy na ulici skrže niekoho slúžil jemu. Dnes je úprimným kresťanom, oženil sa v zbere, pracuje a už nie je bez domu. Miluje ľudí a miluje Ježiša. Dnes tohto človeka, menom Štefan, môžete stretnúť na uliciach Austinu ako slúži bezdomovcom a ukazuje im, že nádej je v Kristovi. Nie iba že má byť a veci, ktoré potrebuje pre život, ale má dom, ktorý už nikdy nestratí. „Stratené – nájdené“ je úspešná služba, ktorá sa realizuje pod vedením Jasona a Vanesy Everman. Jason a Vanesa boli na návšteve v Srbsku v roku 2010 a radi si spomínajú na ten čas. Aj ty môžeš poslúžiť niekomu takému, aký je a tam, kde je. Neváhaj. Ukazuj Krista.

Tatjana Pintírová

Bud' čistým a nepoškvrneným zrkadlom

Si vzácny práve taký, aký si. Si niekto, komu Boh až natoľko dôveroval, že ti dal svoju osobnosť, poručil ti svoj charakter. Si nositeľom Jeho svätej prirodzenosti.

Boh nie je sebecký. Predstav si, ako veľmi Ťa miluje, keď ti dal svoju podobu, daroval ti svoje vlastnosti, utvoril Ťa takého, aký je On. Vložil do teba svoju prirodzenosť, svoj vlastný obraz. Ak chceš zistiť kto si, spoznať sám seba, najprv musíš nájsť v sebe Boha. V tvojom srdci musí byť rezervované miesto pre Neho. Keď spoznáš seba, viac ti nezáleží na tom, čo si niekto iný myslí o tebe, lebo vieš, kto si v Kristovi. V Ňom je tvoja identita.

Si vzácny práve taký, aký si. Si niekto, komu Boh až natoľko dôveroval, že ti dal svoju osobnosť, poručil ti svoj charakter. Si nositeľom Jeho svätej prirodzenosti. Si Kristov predstaviteľ na zemi, Jeho zrkadlo. To, že si zvolil práve teba, nie je div, ani náhoda. Si Jeho vlastníctvom, aby si nosil Jeho ovocie.

Boh každého stvoril odlišne a tak jedinečne a zvláštne. Nikto nie je ako ty, a zároveň ty nie si ako niekto iný. To, čo sa nachádza v tebe, predstavuje toho, komu slúžiš. Keď je Kristus v tebe, nemôžeš byť ako tento svet. Boh Ťa robí lepším. Jeho láska Ťa pobáda robiť dobre. Jeho pokoj ti umožňuje vyhýbať sa konfliktom. Jeho múdrosť ti pomôže doniesť správne rozhodnutie a konať v súlade s Jeho vôľou. Jeho sila ti pomáha bojovať proti každej ťažkosti a Jeho milosť Ťa uschopňuje robiť veci, ktoré sú pre teba nemožné. Keď hľadáme iba na seba, vidíme len to, čo je možné. Keď hľadáme na Boha, vidíme aj to, čo je pre nás nemožné. Usiluj sa byť zrkadlo, do ktorého keď sa pozrieš,

uvidíš lásku, radosť, pokoj, zhovievavosť, nežnosť, dobrotivosť, vernosť, krotkosť a zdržanlivosť. Uvidíš tam Krista, ktorý nie je skrytý v tvojom srdci, ale viditeľný v твоjich skutkoch, v tvojom slove, v tvojom rozmyšľaní a v tvojom správaní sa.

Tvoji priatelia potrebujú, aby si im ukázal Boha. Inak Ho nespoznajú, ak Ho ty nepredstavíš. Ak máš problém s vyjadrovaním sa a možno zápasíš s tým, čo povedať o Bohu, uisťujem ťa, že skutky môžu byť mohutným zvukom, ktorý je omnoho hlasnejší než tvoje slová. Je potrebné slovami hovoriť o Bohu, ale je horšie, ak svojimi skutkami popierame svoje slová.

Ak by ti niekto povedal, aby si urobil niečo, o čom si presvedčený, že by sa to Bohu nepáčilo, jednoducho mu povedz: „Sú veci, ktoré ja nerobím. Toto je jedna z nich.“ Môže sa stať, že kvôli tomu budú na teba ukazovať prstom, divne sa na teba pozerajú a hovoria ti: „Ty si iný.“ Áno, v tom je aj tvoja podstata - si iný. Nie si ako tento svet, lebo nie si zo sveta. Si oslobodený od vplyvu obrazov tohto sveta. Usiluj sa každým spôsobom ukázať svojim priateľom, že Boh existuje a že žije v tebe. Urobíš to, keď sa budeš správať tak, ako by sa správal On. Si Jeho obrazom, preto Ho dôstojne reprezentuj.

Ak máš problém s vyjadrovaním sa a možno zápasíš s tým, čo povedať o Bohu, uisťujem ťa, že skutky môžu byť mohutným zvukom, ktorý je omnoho hlasnejší než tvoje slová. Je potrebné slovami hovoriť o Bohu, ale je horšie, ak svojimi skutkami popierame svoje slová.

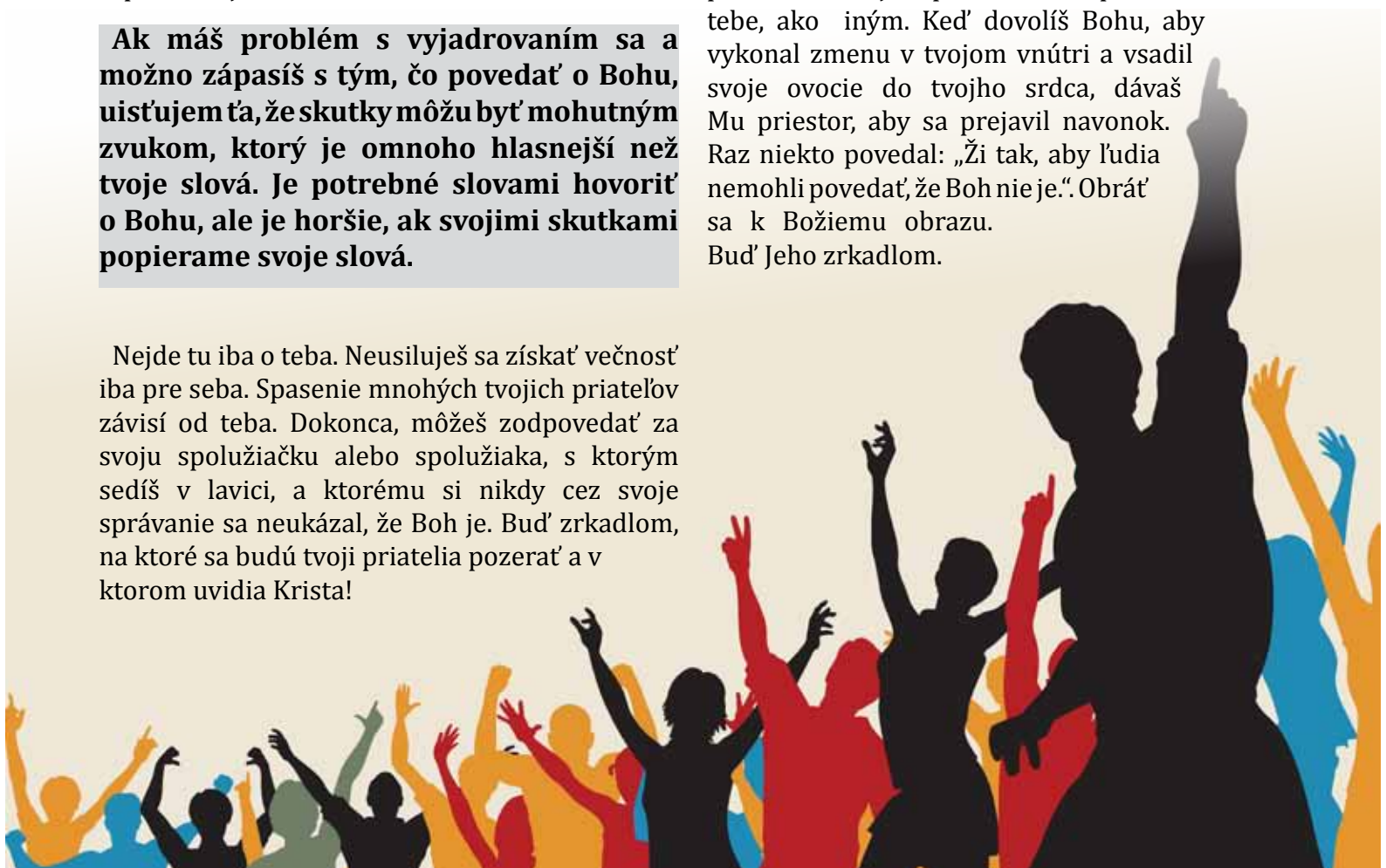
Nejde tu iba o teba. Neusiluješ sa získať večnosť iba pre seba. Spasenie mnohých твоjich priateľov závisí od teba. Dokonca, môžeš zodpovedať za svoju spolužiačku alebo spolužiaka, s ktorým sedíš v lavici, a ktorému si nikdy cez svoje správanie sa neukázal, že Boh je. Bud' zrkadlom, na ktoré sa budú tvoji priatelia pozerajú a v ktorom uvidia Krista!

Netvár sa, že si „falošný kresťan,“ lebo niekto závisí od teba. Bud' úprimný. Dbaj na to, ako sa správaš, ako sa obliekaš a čo rozprávaš. Iní ťa pozorujú a niekto sa môže prizerať na teba a nasledovať tvoje skutky. Prijmi ľudí zo sveta, ak sa budú chcieť prispôbiť tebe, no ty sa nesmieš prispôbiť im. Bud' čistým a nepoškvrným zrkadlom, na ktoré sa iní pozerajú.

Boh je veľký Boh. Vždy bol a taký navždy zostane. Z jeho moci nikto neodoberie, aby sa cez teba prejavil v úplnej svojej sláve. Ty nemôžeš byť iba lepší, aby si odzrkadľoval Božiu identitu - musíš byť úplne svätý. Bud' tým, čím ťa stvoril. On určite s tebou ešte neskončil. Nenechá ťa neúplného. Umožní ti duchovný vzrast, dokiaľ nedosiahaš Jeho božskú prirodzenosť. Vtedy, keď sa pozrieš do zrkadla, uvidíš Jeho. Vtedy, keď iní pozerajú na

Obraz, ku ktorému sa obraciaš, je obrazom, ktorým sa stávaš - nie navonok, ale vnútorne

teba, uvidia Jeho. Obraz, ku ktorému sa obraciaš, je obrazom, ktorým sa stávaš - nie navonok, ale vnútorne. Tvoja vnútorná božská prirodzenosť prináša vonkajšie pomazanie a požehnanie tak tebe, ako iným. Keď dovoľíš Bohu, aby vykonal zmenu v tvojom vnútri a vsadil svoje ovocie do tvojej srdca, dávaš Mu priestor, aby sa prejavil navonok. Raz niekto povedal: „Ži tak, aby ľudia nemohli povedať, že Boh nie je.“ Obráť sa k Božiemu obrazu. Bud' Jeho zrkadlom.

ŽIVOT, ktorý má zmysel

Žiť pre každého znamená niečo iné. Prečo vlastne žijem? Prečo práve ja? Aký je zmysel života? A ktorá je moja úloha v ňom? Na tieto otázky jestvujú odpovede, ktoré sa nachádzajú jedine v Božom Slove a svedčia o tom i tí, ktorí zmysel života našli.

Volám sa Jasna, mám 22 rokov a žiť život pre mňa znamená žiť ho tak, aby mal zmysel. Som kresťankou neplné dva roky a dostala som milosť od Boha podeliť sa s Vami o tom, ako Boh zmenil môj život.

Donedávna kresťanstvo pre mňa neznamenalo nič zvláštne. Podľa mňa ono zahŕňalo iba ľudí, ktorí navštevujú cirkev len preto, že ich rodičia tak usmernili a boli tak vychovaní. Nikdy som si seba nevedela predstaviť v takom spoločenstve ľudí. Nikdy som ani len netušila, že jedného dňa i ja svoj život odovzdám do rúk niekomu, koho nevidím, lebo to pre mňa nemalo zmysel. Keď som s niekým hovorila o tom, čo pre mňa znamená Boh a či v Neho verím, moja odpoveď znela: „Verím v Boha, lebo viem, že je to dobre,“ ale nepoznala som, že Boh je naozaj živý. Niekde vnútri, hlboko v srdci som mala strach, keď som počúvala o Bohu, lebo som vedela, že nejdem správnu cestou. Vždy som sa bála smrti, lebo som nebola zmierená s Bohom.

Pochádzam z neveriacej rodiny. Ďakujem Bohu za mojich rodičov, ktorí ma pripravovali pre život a učili ma, že žiť nie je ľahko, lebo sa preň musíme usilovať. Preto som sa rozhodla, že sa budem pilne učiť, aby som vždy bola výbornou žiačkou, tiež som bola úspešná tanečnica. Vždy som bola presvedčená, že keď sa o niečo budem dostatočne usilovať, že to všetko zdoľám. Deň za dňom sa miňali a ja som každý deň žila, ako keby bol posledný. V tom čase najväčší zmysel pre mňa mali vychádzky, lebo len tam som cítila radosť, ktorá ma vyplňala dočasu, ale keď som sa ráno zobudila, už jej viac nebolo. Ani vychádzky vlastne neboli zaujímavé bez alkoholických nápojov. Robila som všetko, aby som vždy bola stredobodom pozornosti, ale keď som sa zobudila nasledovné ráno, všetko zaniklo.

Boh tak miluje človeka, že mu dal slobodnú vôľu, aby sa sám rozhodol, aký život chce žiť

Dni rýchlo bežali a zmysel v tom nebol. Jedno ráno som prišla k záveru, že takto sa už ďalej nedá a položila som si otázku: Čo je zmysel môjho života? Kto som ja? Prečo som tu? Ak takto budem pokračovať, istotne zomriem. Tá myšlienka ma trápila niekoľko dní a keď som nevedela, čo mám robiť, navrátila som sa k starému spôsobu života. No ďakujem Bohu, že do môjho života postavil priateľov, ktorí poznali Boha. A tak jedno nedeľné ráno som sa rozhodla, že s nimi pôjdem na nedeľné bohoslužby, hoci som si nevedela seba predstaviť ako chodím do cirkvi.

Keď kazateľ začal hovoriť Slovo Božie, mala som pocit ako keby cez neho Boh hovoril priamo do môjho srdca. Hovoril o tom, ako pred Boha máme prísť s otvoreným srdcom, máme prísť takí, akí sme. Keď to povedal, znelo to šialene. Nerozumela som, ako sa niekto, koho nevidím, môže pozrieť do môjho srdca, ale som to prijala, lebo som si povedala, že nemám čo stratiť, iba dostať. Vtedy som sa rozhodla, že v modlitbe i ja otvorím svoje srdce pred Bohom, že prídem pred Neho taká, aká som.

V tom čase som mala zdravotné problémy už šesť mesiacov a lekári nemali nijaké medicínske vyriešenie pre môj prípad. Tak som povedala Bohu v modlitbe: „Ak si Ty Boh, u ktorého je všetko možné, moja žiadosť je, aby som bola uzdravená práve dnes.“ Bola to krátka modlitba. Keď som však prišla domov, zistila som, že som uzdravená. Radosť, ktorú som vtedy mala ani nemôžem slovami opísať. Zistila som, že u Boha je všetko možné.

**Boh dal tlkot Vášmu srdcu.
Zvážte, pre koho bije Vaše srdce?**

Od toho dňa som vedela, že chcem žiť pre Boha. Ako čas bežal, Boh začal meniť môj život, naplňal moje srdce pokojom, radosťou a láskou. Som šťastná, že som kresťanka. Život bez Boha a život s Bohom sa nedajú porovnať. Viem, že môj život je v najlepších rukách a že ho Boh riadi. Jedného dňa, keď sa môj život ukončí i vtedy budem šťastná, lebo budem vedieť, že som dovolila, aby sa Boh cez mňa oslávil. Boh hľadá služobníkov, ktorí mu budú slúžiť z lásky. Boh nie je násilník, nie je krutý ako kráľ tohto sveta – diabol. Boh tak miluje človeka, že mu dal slobodnú vôľu, aby sa sám rozhodol, aký život chce žiť. Na tebe záleží, či Mu dovoľíš, aby hovoril do tvojho srdca a aby ťa zmenil. Na tebe záleží, či chceš spoznať lásku Božiu. Je to iba tvoje rozhodnutie. Ale jedno je isté, že príde deň, keď všetci skloníme pred Bohom svoje kolená, už či ako pred Pánom, alebo ako pred Sudcom.

Dnes je deň rozhodnutia. Maj vždy otvorené srdce a buď pripravený na každý deň, lebo nevieme, koľko dní nám ešte zostalo. Moja výzva všetkým vám, milí čitatelia, je aby ste spoznali Božiu vôľu pre svoj život. Čerpajte život z Božieho Slova a milujte Boha z celého svojho srdca, z celej mysle a celej duše. Boh dal tlkot Vášmu srdcu. Zvážte, pre koho bije Vaše srdce?

Svedectvo: Jasna Gajdošová, Pripravila: Jana Zorjanová

Vojdite do Jeho brán s oslavou

**„Vojdite do Jeho brán s oslavou, do Jeho dvorán s chválou!
Oslavujte Ho, dobrorečte Jeho menu!“**

Predstavovať svoj štát medzi množstvom iných je ozaj zaujímavé, no zastupovať svoj štát na modlitbách je veľkou zodpovednosťou. Tiež je to aj krásne privilegium nás kresťanov, že môžeme prosiť Boha o požehnanie nášho štátu, o požehnanie ľudí, ktorí naším štátom spravujú. Takisto, že môžeme prosiť o prebudenie v našom štáte, a že môžeme prosiť o uzdravenie nášho štátu.

Hudobná skupina Hermon to zažila počas nášho pobytu v Poľsku. V októbri sme strávili jeden víkend na kresťanskej konferencii v meste Kálsiz. Ide o konferenciu, ktorá v Poľsku prebieha každý rok v rovnakom čase, kým v Izraeli prebieha sviatkov stánkov. Konferencia trvá jeden týždeň a sú to vlastne nepretržité chvály a modlitby, ktorých sa zúčastňujú kresťania z mnohých štátov.

Prežili sme naozaj krásne chvíle v Božej prítomnosti. Je nádherné, keď veriaci bez prestania chvália Boha a bojujú na modlitbách o svoj štát. Bolo krásne pocítiť tú atmosféru, v ktorej každý jeden človek chválil Boha na svoj vlastný spôsob a predsa, všetci sme boli zjednotení v tej istej veci a s tým istým cieľom. Vďaka Bohu za ľudí, ktorým srdcia horia pre usporiadanie takých podujatí. Myslím si, že ani jeden z nás, ktorí sme tam boli, sme sa nevrátili späť bez opätovného pochopenia akú veľkú moc má modlitba a aké vzácne je byť v prítomnosti živého Boha a chváliť Ho z hĺbky svojho srdca.

Našou modlitbou je, aby takéto nepretržité chvály boli časťou nášho života, nie iba jeden týždeň v roku, ale každodenne. Modlíme sa, bojujme na modlitbách pre Srbsko a budme si vedomí toho, akú veľkú zodpovednosť máme pred Bohom za náš štát.

Kristína Uramová

Tlačené a hudobné vydania

**Vianočná
ponuka**

**Svätá Biblia
Roháček
mäkká väzba,
CENA 2800 din.**

CD obsahuje výber vianočných
piesní. Spievajú: Rodina Mamojková, Duo
A.D., Nadežda Lachová, Anna Andrašková,
Anna Smutárová

CENA 300 din

Objednajte si na adrese:
Tlačiareň PRE PRIPRAVUJÚCH KRISTÁNKYCH HERNÍ "MAMA"
KAPPA 21403, Putevského 21, 18004 Tatárca + 361 21 22 89 901
E-mail: mama.casopis@gmail.com | web stránka: www.mama.org.sk